

PŮLNA NA PŮL

CENA **ZDARMA** Kč

BULLETIN SÍŤ MATEŘSKÝCH CENTER

2008

12/2008

PROSINEC

OBSAH

OBSAH	2
DOPIS OD Rut Kolínské	3
SÍŤ VE VŠECH PÁDECH <ul style="list-style-type: none">• Nové prezidium Sítě MC• Soutěž Obec přátelská rodině• Nejmenší obec přátelská rodině	4
JAK SE ŽIJE V MATEŘSKÝCH CENTRECH <ul style="list-style-type: none">• Cesty malých (táborských) chodců• Město pro děti – závěrečná zpráva MC Budulíněk Dobřany• Zvládnout i něco jiného než jen domácí práce• Na slovíčko, pane starosto	11
ZA NAŠIMI HUMNY <ul style="list-style-type: none">• GWIA Aneb The Grassroots Women's International Academy – Barcelona• Střípky z Amsterdamu – opravdového města pro děti	25
PŮL NA PŮL – ROVNÉ PŘÍLEŽITOSTI ŽEN A MUŽŮ <ul style="list-style-type: none">• Prorodinný balíček	29
ŽENA MEZI PARAGRAFY, ROZUMEM A CITEM <ul style="list-style-type: none">• Novinky v čerpání rodičovského příspěvku	33
ZKUŠENOSTI, O KTERÝCH SE NEMLUVÍ <ul style="list-style-type: none">• Rada MC Dobříšek o supervizi	35
VÝMĚNA ZKUŠENOSTÍ <ul style="list-style-type: none">• Cestování s kočárkem	38
NÁPADY Z MATEŘSKÝCH CENTER PRO MATEŘSKÁ CENTRA <ul style="list-style-type: none">• Adventní a vánoční přání ze Sítě MC	39

DOPIS OD RUT KOLÍNSKÉ

Milí přátelé v mateřských centrech i kolem mateřských center,

díky umu Simony Vlasákové – patří jí vřelé díky! – se nám podařilo získat finanční zdroj na vydání dalšího čísla bulletinu Půl na půl. Původní název vzešel z projektu, v rámci kterého byl vydáván. Nabízelo se tedy název změnit, protože přeci změna je život, ale asi mi profesionállové v oblasti Public Relations dají za pravdu, že měnit zaběhané termíny je třeba pečlivě vážit.

A tak jsme vážili a zjistili jsme, že jakmile člověk má partnera a pak děti, najednou se život odehrává půl na půl. A neznamená to však, že docílí všeho jen polovičatě, naopak znamená to, že zvládne obojí zároveň, například být manželkou i matkou, rodičem i výdělečným člověkem, aktivním rodičem i aktivním občanem a tak bychom mohli vyjmenovávat řadu rolí, které člověk – rodič ve svém životě zvládá. Stejně tak bychom mohli vyjmenovat řadu témat, která se člověka – rodiče celoživotně půl na půl dotýkají a která však musí naplno řešit.

Ostatně i sám o sobě se bude bulletin i nadále věnovat napůl problematice kolem mateřských center a napůl problematice spojené obecně s životem rodin. Proč tedy měnit název? K určité změně ovšem dojde, vydávání není podřízeno pravidlům daným podmínkami projektu Equal, záleží jen na nás i na vás, jak rubriky naplníme. Můžeme rovněž nabídnout reklamní prostor každému, kdo časopis či Síť MC podpoří.

Stěžejním tématem dnešního čísla se stala kampaň Město pro děti. Síť mateřských center se už několik let snaží měnit podmínky života rodin s dětmi v obcích prostřednictvím dílčích kampaní: Jak se žije s kočárkem, Dětská hřiště dnes a příště a Město pro děti. Můžeme sem přiřadit i dlouholetou kampaň Společnost přátelská rodině. Kampaně patří ke skvělým prostředkům jak připoutat pozornost ostatních spoluobčanů, politiků a médií k problémům, které nás trápí a které bychom chtěli řešit hned, ne až se někdy dostanou na pořad dne. Často lidé nevěří, že něco zmůžou. Výsledky, které přinášejí závěrečné zprávy z kampaní, kterých se mateřská centra účastní, přesvědčí každého, kdo pochybuje.

Úvodní slovo píšu v Mexiku, kde jsem na konferenci na téma „Decentralizace, místní správa a ženská práva“. Sešla se tu řada odborníků a lokálních politiků, kteří to s námi občany myslí dobře, zkoumají, co je špatné a co pro nás mohou udělat. Nějak se jim vytratil jeden z cílů decentralizace, a sice zvýšení podílu občanů na rozhodování. Huairou komise záměrně vybrala k prezentaci kampaně Síť mateřských center jako prostředku k docílení změn. Mírně jsem auditorium šokovala, když jsem mu předvedla, že matky jsou expertky na každodenní život a že dokážou partnersky spolupracovat jak s profesionálními odborníky, tak i s představiteli obcí. Výsledky společné práce se tak mohou více přiblížit představám všech zúčastněných. Občan přece není bezmocný klient.

Mateřská centra v České republice zanechávají za sebou hluboké stopy v proměnách obcí. Matky přestaly být vnímány jako ty, co pořád něco chtějí a stojí s nataženou rukou. Na besedě u kulatého stolu s představiteli obcí a kraje v České Třebové vystoupilo několik starostů, kteří vyjádřili svoji vděčnost „svým matkám“ z mateřského centra za vše, co pro obec dělají.

Poděkování patří vám všem, kdo svůj život přijímáte jako výzvu ke spolupráci.

Rut Kolínská, prezidentka Síť MC

SÍŤ VE VŠECH PÁDECH SÍŤ MATEŘSKÝCH CENTER

NOVÉ PREZIDIUM SÍŤE MC

Hlavním úkolem mimořádné valné hromady Sítě MC o.s. konané 19. října 2008 v Praze bylo dovolit zbývajícím členky prezidia. Valná hromada podpořila setrvání prezidentky Rut Kolínské ve funkci, a tak k Editě Kozinové, která se ujala v říjnu funkce 1. viceprezidentky, přibýly tři nové viceprezidentky: Miroslava Vičková, Soňa Tomková a Pavlína Švecová. Jako náhradnice byly zvoleny Ivana Lhotáková z MC Pojďte si k nám hrát v Mostě, Kateřina Kulhánková z MC Dupy Dub v Dubu u Prachatic, Zuzana Bláhová z MC Budulíněk ve Vimperku a Lucie Hašková z MC Rákosníček v Děčíně.

Účastnice valné hromady dovolily také náhradnice do kontrolní komise Kateřinu Bláhovou z RD Radost v Táboře a Petru Dobiášovou z MC Milovice. Odstupujícími členkami prezidia Leoně Hozové, Haně Pudelské, Daně Hubálkové i Simoně Vlasákové patří vřelý dík za práci, kterou pro rozvoj Sítě MC vykonaly. Nové složení prezidia navazuje na výsledky jejich práce. Nové členky se ujaly svých rolí s plným nasazením a s respektem ke své různorodosti, tu čtenářům bulletinu Půl na půl přibližuje jejich osobní představení, kterého se každá chopila po svém při zachování jednoty osnovy obsahu.

Mgr. Edita Kozinová

Věk: 37 let.

Vdaná, 2 děti (Nelinka 6,5 roku, Tinka 2,5 roku), skvělý manžel Honza a dvě nevládní děti ve věku 23 a 27 let.

Vzdělání: PdF UP Olomouc, Učitelství pro SZŠ, psychologie s pedagogikou, ošetrovatelství, Střední zdravotnická škola Kroměříž

Praxe: 9/2007 – *doposud*

Krajská koordinátorka Sítě mateřských center o. s. v Moravskoslezském kraji

- Organizování společných regionálních akcí
- Komunikování s představiteli kraje za „Síťová“ MC v kraji
- Poradenství zakladatelkám MC
- Komunikování s médii na regionální úrovni
- Vedení portfolia

2004 – *doposud*

Zakladatelka NNO, finanční a projektový manažer,

vedoucí pracovního týmu, Rodičovské centrum Chaloupka o.s.

- řízení a vize NNO, fundraising
- realizace projektu, řízení projektu, spolupráce s partnery, oslovení cílové skupiny, práce s médii, zajištění pokračování projektu, finanční řízení projektu, vedení setkání projektového týmu
- způsoby a úspěšnost při oslovení cílové skupiny (firmy)
- zapojení měst do projektu, možnosti rozvoje spolupráce
- zapojení zahraničních firem do projektu
- sledování zapojení cizinců a jejich interakce s „českými“ účastníky projektu

1992–10/1999

Ředitelka pobočky pracovní agentury (Olomouc, Ostrava) KAPPA People, a. s. pracovní a personální agentura

- obchodně – manažerské řízení pobočky
- personalistika – výběr zaměstnanců
- finanční řízení a samostatnost

Nabízím veškeré pracovní i osobní zkušenosti doposud načerpané jak v komerční firmě v oblasti personálního a finančního řízení, tak zkušenosti získané při kompletní činnosti související se zakládáním a řízením NNO Rodičovského centra Chaloupka v Ostravě a spolupráci na projektech v rámci Moravskoslezského kraje nejen v pozici krajské koordinátorky.

Osobní charakteristika: dobré organizační schopnosti, týmová spolupráce, plnění úkolů na poslední chvíli.

Vědomosti: Teoretické i praktické studium Střední zdravotnické školy, Pedagogické fakulty UP Olomouc v kombinaci státních zkoušek – psychologie, pedagogika, somatologie, ošetřování nemocných, započatého a nedokončeného studia MBA a jiných důležitých kurzů, které je třeba k práci personálního manažera a ředitele pobočky se zodpovědností

za vlastní tým a zaměstnance, dobrá počítačová gramotnost.

Baví mne práce s dětmi (nejen vlastními), večírky a zábava s přáteli, amatérské zahradničení, lyžování, plavání, squash, stolní tenis, tanec, cestování s manželem a především hudba (hra na klavír, kytaru, kataněty, zpěv v mezinárodním sboru Apsoromské písni).

Vize Sítě MC: Profesionálně vedená nezisková organizace s celostátní a mezinárodní působností pomáhající rodinám na regionální i celostátní úrovni.

Osobní priority a vlastní pomoc:

1. zavedení personálních pravidel a standardů
2. finanční udržitelnost Sítě MC
3. vzdělávání všech cílových skupin (pracovníci MC, zaměstnanci Sítě MC, rodiny)
4. samostatnost krajských koordinátorek (přímá pomoc pro MC a rozvoj služeb na krajské úrovni)

Miroslava Vlčková

Je mi 34 let, jsem sedm let vdaná a mám dvě děti – Kryštofa (3,5 roku) a Alberta (7 měsíců). Jsem absolventkou bakalářského studia humanitních věd na FHS UK se zaměřením na neziskový sektor a absolventkou bakalářského studia

Humanities and social sciences na Anglo-americké vysoké škole v Praze.

Již od malička jsem měla tendence pečovat o druhé, což mi zůstalo až dodnes. Práce v neziskové sféře mne baví a věnuji se jí již déle než deset let. Pracuji jako koordinátorka projektů v Komenského institutu v Praze, o.p.s., který se zaměřuje na podporu vysokoškolského vzdělávání a nyní nově připravilo projekt na podporu rodiny. Jsem ředitelkou Rodinného centra Paleček na Praze 3, založeného občanským sdružením Projekt Antioch a spřátelenou skupinou aktivních a inspirativních maminek. Paleček organizuje kurzy, kroužky, přednášky a další činnosti pro rodiny s dětmi a manželské páry. A konečně, jsem iniciátorkou založení nové obecně prospěšné společnosti Pro rodinu. Před nedávnem jsme otevřeli nové Rodinné centrum Andílek na Praze 5, poskytující aktivační a vzdělávací programy s prvky Montessori pedagogiky.

Sítí MC nabízím své zkušenosti s neziskovým sektorem, zkušenosti s fundraisingem a psaním projektů, řízením organizací a lidských zdrojů a s koordinováním projektů a kampaní. Nabízím své nápady a inspiraci, elán a energii, pozitivní přístup k životu a problémům, které život přináší, znalost „mateřsko-centerní“ problematiky a problematiky rodinné. Nabízím dvě ruce k práci a svůj (dobro)volný čas.

Jako člověka mne charakterizuje víra, že každý z nás by měl aktivně hledat rozměr přesahující lidský svět, a že je třeba ptát se, proč tu jsme, odkud přicházíme a kam směřujeme, protože jedině tak se nepřipravujeme o poznání skutečného smyslu života.

Viceprezidentkou Sítě MC jsem se stala s vědomím, že myšlenka a poslání Sítě MC jsou jedinečné a v určité chvíli historie je bylo třeba podpořit. Ráda bych viděla Sít MC nadále aktivně pracovat ve prospěch rodiny v České republice, jako tomu bylo doposud, a myslím si, že by bylo dobré, aby Sít MC naplnila síly a přesvědčila mateřská a rodinná centra o tom, že existuje hlavně pro ně.

V případech, že byste se na mne s čímkoliv chtěli obrátit, jsem ráda k dispozici na emailu: mivy@volny.cz.

Mgr. Pavlína Švecová

Mám 34 let, 3 děti - Ondru 16 let, Jirku 6 let a Aničku 3 roky. Manžel Jirka pracuje jako učitel matematiky, fyziky a statistiky na Soukromé podnikatelské škole. Bydlíme v Kroměříži.

Vystudovala jsem Gymnázium, jazykovou školu (angličtina) a Pedagogickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci, obor učitelství 1. stupně ZŠ. Pracovala jsem až do roku 2002 nejdříve jako učitelka angličtiny, poté jako učitelka na 1. stupni.

Od roku 2003 až do roku 2006 jsem jako dobrovolník učila angličtinu a vedla aktivity pro malé děti v mateřském centru Klubičko v Kroměříži. Od roku 2006 až dosud pracuji jako vedoucí Klubička, zajiš-

tuji chod centra a učím v Miniškolce pro děti od 2 let, připravuji děti v Předškolákově na vstup do školy, učím angličtinu, vedu Zpívánky, pracuji s postiženými dětmi, organizuji letní pobyty pro rodiny s dětmi a starám se o propagaci MC. Účastnila jsem se aktivně komunitního plánování sociálních služeb na Kroměřížsku.

Další vzdělání – vzdělávací semináře (Řízení neziskové organizace, projektové řízení, metodika hravé TV a pod).

Sít MC vidím jako úspěšnou profesionální neziskovou organizaci, která zaštiťuje MC v celé republice a její krajské organizace jako dobře fungující část Sítě MC pro práci na krajské působnosti.

Jako viceprezidentka se zaměřím na metodické řízení Sítě MC.

Mgr. Soňa Tomková

Naše domácnost čítá, kromě mé maličkosti, tři děti nevelkého věku (Rebeka 6 let, Vojta 4,5 roku a Bára 1,5 roku), manžela – lékaře Tomáše, dva velké psy (Truhlíka a Blacka), momentálně asi tři kočky, jeden starý statek

a blíže neurčitě množství dalších živočichů a rostlin. Mám totiž od dětství zálibu ve všem živém a touhu „to“ mít doma a naše děti toto pravděpodobně zdědily po mě (přinejmenším některé). Světlo světa jsem poprvé spatřila před třicetidvěma lety a dá se říci, že mému srdci nejbližší rodnou hroudou je východočeský Letohrad, ačkoliv velkou část života jsem strávila v Praze. Posledních sedm let však žiji v miniaturní vesničce Petříkovic v Železných horách (kousek od Chrudimi). Chodila jsem do základní školy s rozšířenou výukou přírodních věd, na dvojjazyčné gymnázium s vyučovacím jazykem španělským a na přírodovědeckou fakultu Univerzity Karlovy, obor biologie a geografie. A tam stále ještě studuji, a to postgraduální doktorské studium v oboru sociální geografie a regionální rozvoj.

Vzdělání: 2004 – současnost

Postgraduální doktorské studium na PřFUK, obor

sociální geografie a regionální rozvoj

1995–2002

Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy, Praha, obor biologie a geografie (SZZk z pedagogiky a psychologie, geografie, didaktiky geografie, biologie, didaktiky biologie)

1990–1995

Gymnázium Budějovická, Praha 4 – s bilingvní výukou (španělština)

06/1993 – všeobecná státní zkouška ze španělštiny

05/1995 – dvojjazyčná maturitní zkouška

Jazykové znalosti: výborně španělština + angličtina, částečně italština, francouzština, portugalština, ruština

V roce 2002 jsem začala v Chrudimi navštěvovat mateřské centrum Mama klub Chrudim a v roce 2005 jsem se stala jeho statutární zástupkyní a koordinátorkou. Navázala jsem na předchozí pernou práci a úspěchy a myslím, že Mama klub je již nedílnou a nepřehlédnutelnou součástí chrudimské občanské společnosti.

Pracovní zkušenosti: výuka jazyků (Š, A), odborné překlady (Š, A) a tlumočení (Š); průvodcování zá-

jezdů (Španělsko, Čína, Velká Británie...); práce v cestovní kanceláři; příprava, zajištění a koordinace veletrhů (např. Holiday World...); spolupráce s organizacemi zabývajícími se ekologií a ekologickou výchovou, 5 let vedoucí dětského oddílu při ČSOP; koordinátorka pro komunikaci se zahraničními partnery a šéfredaktorka Zpravodaje Klubu sokolníků ČMMJ; koordinátorka občanského sdružení Mama klub Chrudim.

K mým zálibám patří ještě různé sporty (především ty, kterým se dnes říká „outdoorové“), sokolnictví (nikoliv cvičení v „sokole“, ale výcvik dravých

ptáků), a celkově příroda a „neškodící“ způsob života v ní.

Sít mateřských center si představují jako profesionální neziskovou organizaci, která si dokáže najít či udržet důležité postavení v našem státě a zároveň je platným pomocníkem a oporou všem mateřským centrům i jednotlivým rodinám. K tomu hodlám využít všechny mé dosavadní i budoucí znalosti a celou svoji živelnou osobnost nadanou dobrými organizačními schopnostmi a celosvětovým rozhledem.

SOUTĚŽ OBEC PŘÁTELSKÁ RODINĚ

V rámci oslav 10. výročí Mezinárodního roku rodiny v roce 2004 vyhlásila Sít mateřských center kontinuální kampaň Společnost přátelská rodině. Kampaň je zaměřena na posílení rodiny ve společnosti a na podporu prorodinné politiky. V současné společnosti zaměřené na výkon a úspěch přetrvává atavismus, že děti do společnosti nepatří. Rodiny s malými dětmi tak bývají vytlačovány mezi ohrožené skupiny na okraj společnosti. Proto jsme se rozhodli podporovat ty, kdo s podporou rodiny v podobě nabídky bezbariérového prostředí, rodinných slev, snahou o zachování zdravého životního prostředí a dalšími prorodinnými aktivitami už začali.

Naším cílem bylo zvýšení prestiže rodiny, upozornit na to, že rodiny s dětmi je možné podpořit nejen penězi a slovy, ale především činy. Věřili jsme, že povzbudíme společnost k prorodinné vstřícnosti.

Nejprve jsme se zaměřili obecně na státní i soukromé společnosti a organizace (nejrůznějšího typu), kulturní a sportovní instituce, školy, nemocnice, výrobní podniky a firmy, média, obce, úřady. V rámci stejnojmenného projektu podpořeného ESF jsme začali cíleně vyhledávat firmy, které usnadňují rodičům s malými dětmi sladovat rodinný a pracovní život. O zaštitěni jsme požádali mistra práce a sociálních věcí Petra Nečase. Ten byl naší kampaní tak nadšen, že jsme se dohodli na propojení kampaně se soutěžemi. MPSV podpořilo naši původní myšlenku i přání dalších organizací – Stálé komise pro rodinu a Národního centra pro rodinu a vyhlásilo společně s nimi a Sítí MC první soutěž, a sice Obec přátelská rodině. Postupně by měly následovat další soutěže: Firma přátelská rodině, Úřad přátelský rodině, Škola přátelská rodině a podobně.

Původní kampaň tak získala nový rozměr a především deklarovanou podporu politických představitelů. Kontinuitu s původní kampaní zajišťuje původní logo, které zůstává a bude se jen obměňovat název podle soutěže.

Soutěž Obec přátelská rodině byla vyhlášena 15. května na Mezinárodní den rodiny. Obce, které se chtěly soutěže zúčastnit, musely splnit poměrně složité podmínky, kritéria byla docela náročná. K nim patří i podpora obce služeb pro rodinu, jmenovitě mateřských center.

Zástupci všech organizací, které se podílely na vyhlášení, byly zastoupeny jak v hodnotící, tak i výběrové komisi. V rámci výběrové komise jsem s potěšením sledovala, jak se zhostila mateřská centra podílu na vyplnění dotazníku a jak využila právě tuto příležitost k nastartování či upevnění spolupráce s obcí.

Soutěže se zúčastnilo 219 obcí a vybrat tři nejlepší patřilo k náročnému úkolu, pro mne téměř bolestivému, protože bych to všem obcím, které dobře znám, velmi přála. Hodnotitelské „známkování“ sice řadilo obce do pořadí, ale počet bodů se často mnoho nelišil.

Letošní vítězové jsou známi, ty obce, na které se nedostalo, mají šanci příští rok.

NEJMENŠÍ OBEC PŘÁTELSKÁ RODINĚ

V kategorii s počtem do 500 obyvatel patří vítězství v prvním ročníku soutěže Dubu u Prachatic. Zdejší mateřské centrum patří k „hybné páce“ obce, a to především díky své koordinátorce Kateřině Kulhánkové, která mimo jiné byla na mimořádné valné hromadě Sítě MC zvolena jako náhradnice do prezidia.

■ **Mateřské centrum Dupy Dub se zapojilo do kampaně Sítě MC Město pro děti referendem „Mateřské centrum versus hospoda“.** Můžete trochu přiblížit podstatu sporu?

Na zasedání zastupitelstva Městysu Dub jsme získali příslib části nevyužívaného objektu bývalé laboratoře (dříve společenské místnosti zemědělského učiliště) pro účely Mateřského centra. Až dodatečně jsme se dozvěděli, že obec chce druhou polovinu tohoto objektu využít na vybudování hospody. Ta kombinace nás vyděsila. Novou výzvou se stalo nečekané uvolnění objektu současné hospody u fotbalového hřiště, neboť stojí hned vedle pozemku, který je dlouhodobě určený k vybudování dětského hřiště. Městys neměl žádný plán na využití tohoto objektu, který byl v minulosti tělocvičnou tělovýchovné jednoty. Náš návrh, aby bylo sídlo Mateřského centra vybudováno zde, starosta akceptoval s podmínkou, že bude s tímto využitím souhlasit více než polovina stálých obyvatel a zastupitelé budou mít při svém rozhodování podklady pro plánované využití a doložený zájem místních obyvatel.

■ **Ze závěrečné zprávy tuším, že průběh referenda nebyl jednoduchý, co pak následovalo? Zaujala mě pozvánka na komunitní plánování s architektem, to také nezni zcela obvykle.**

Komunitní projektování s architektem Oldřichem Hozmanem předcházelo samotnému referendu – obojí jsme mohli realizovat díky „rychlému grantu“

Nadace Via. Každý měl možnost nechat svou představu o využití prostoru zakreslit do architektonických návrhů, které se staly podkladem pro referendum. Tyto návrhy jsou pro nás stále cenným materiálem. V průběhu referenda se ukázalo, že zásadním argumentem proti stěhování hospody je „potřeba“ prodeje a konzumace piva v souvislosti s fotbalovými zápasy. Na první pohled úsměvné a nesportovní, ale vlna odporu, kterou jsme vyvolali, byla nečekaná. V referendu jsme nakonec získali většinu, zatvrzelý odpor menšiny však přetrvával. Na kolegyni v autobusu pokřikovala omladina, že jí „rozbijou hubu“ atp. Nedávno jsem dostala soudní vyrozumění, že jeden z hlavních odpůrců se podílel na vyloupení našeho domu a následně věci prodával v dotčené hospodě...

Vůči lidem tohoto typu jsou sofistikované argumenty a veřejný zájem k ničemu. Zároveň vyšlo najevo, že obec nemá prostředky na vybudování nové hospody, a tak bychom na „vybojovaný“ objekt museli čekat i pár let... Po dalším jednání jsme získali do pronájmu prostory bývalé společenské místnosti Hasičského sboru.

■ **V závěru zprávy zní smutné poselství: Starého psa novým kouskům nenaučíš. Od ukončení kampaně uplynulo už přece jen trochu vody, neznelo by dnes poselství malinko jinak?**

Určitě – „všechno zlé je pro něco dobrý“. Víme, co od koho očekávat, s kým a jak jednat. Získali jsme velkou zpětnou vazbu, v zásadě i velkou podporu pro nové projekty. Těch pozitivních ohlasů bylo nespočetně více než negativních.

■ **Obec Dub u Prachatic je horkým kandidátem na vítěze soutěže Obec přátelská rodině. Podílelo se mateřské centrum na podání návrhu?**

Tušíte správně – byli jsme iniciátorem podání přihlášky. Ale jen do té míry, že jsme s touto možností seznámili zastupitelstvo. To jednomyslně schválilo účast v kampani, neboť je „přirozené soutěživé“ – léta se uchází o titul „Vesnice roku“, za prorodinnou

oblast již v tomto soutěžním klání získal Dub bílou stuhu. Přihlášku jsme vyplňovali se starostou společně a ostatním ji průběžně posílali k připomínkovaní. Pro nás to bylo zadostiučnění – přihláška dala našim dosavadním aktivitám oficiální rámec, působnost a logika mateřského centra byla najednou pro všechny mnohem průkaznější a srozumitelnější.

■ **Velmi mne z vašeho vyprávění o průběhu příprav podání návrhu zaujal jakýsi vedlejší efekt této soutěže, a sice stmelení občanských iniciativ, institucí a organizací ve vaší malé obci. Jak to probíhalo?**

Ukázalo se, že sice všichni spolupracujeme, ale „paprskovitě“, např. MC se zastupitelstvem, se školou, se zámekem, s farářem, se STROOMem (středisko trvalého rozvoje osob s omezením), rybáři, tělovýchovnou jednotou atd., totéž dělá starosta, ale nikdy se všichni nesejdeme najednou. Přihláška do „soutěže“ byl pádný důvod pro řádnou koncepční schůzku, na které vznikl společný program, spolupráce tak skutečně vstoupila v platnost. Vypadá to možná banálně, ale efekt byl nečekaný – jsme si teď navzájem mnohem transparentnější.

■ **Patříte k rodinám, které opustily život ve velkoměstě a rozhodly se žít ve zdravém prostředí venkova. Lze výstižně shrnout vaše zkušenosti „přistěhovalec“ a člověka, který má chuť pomáhat měnit tvář místa, kde žijete?**

Každý „přistěhovalec“ je nucen řešit konkrétní situaci, kterou nelze jednoduše zobecnit. Našemu přesunu předcházelo několik let kočování mezi Dubem a Prahou. Ten kontrast byl o to větší, že v Dubu žijeme za vsí, z jedné strany rybník, z druhé les... v Praze máme pět věčně ucpaných proudů pod oknem, výhled na panelák a autobazary... Na venkově žijeme zdravěji, fyzicky i mentálně, ale hlavně jsme společně jako rodina. Já to neměla tak těžké, prababička byla také z jihočeského mlýna, tak to mám tak trochu geneticky, navíc pocházím z nedalekých Prachatic. Horší je to pro mého muže – jako historik umění se specializací na „contemporary art“ a několikageneračním pražským zázemím je v obci, která má něco přes čtyři sta obyvatel, v obtížné situaci. Řeší ji se ctí i s humorem, kromě doktorské práce vyučuje v MC angličtinu, přemýšlí o organické zahradě i biopekárně v naší černé kuchyni. A hlavně přijímá roli otce na rodičovské. Ale netroufám si tvrdit, že je tato situace udržitelná, prostředí venkova má daleko k romantickým představám, kterými se ve městě stereotypně utěšujeme.

Přispívat k proměně místa se dá překvapivě poměrně snadno – pokud na to máte čas, nadšení a... peníze! Nezbyvá než konstatovat, že by se nám mnohem lépe „pomáhalo“ se dvěma pražskými platy. Až když jsme rodinný rozpočet redukovali na rodičovský a doktorandský příspěvek, došlo mi, jak moc jsme aktivity sdružení dotovali. Všechny ty spoluúčasti na projektech, neviditelné a nečekané výdaje, o hodinách a dnech neplacené práce ani nemluví. Ale zkušenosti jsou k nezaplacení.

■ **Na závěr ještě prosím o stručné představení mateřského centra DUPY DUB, jak a kdy vzniklo, na jaké programy se zaměřuje. Přece jen mateřská centra ve velkém městě asi žijí jiným životem a jinými starostmi.**

Na počátku byla snaha o obnovu kulturní krajiny. Nespokojenost s tím, že děti vyrůstají v prostředí, kde sochy světců v krajině jsou bezhlavými torzy, původní cesty jsou rozorané a rodiče s kočárky jezdí mezi auty po asfaltkách, organicky pěstované potraviny jsou na venkově vysmívány... Když jsme zakládali sdružení, stanovili jsme si jako jeden z cílů zabývat se rodinou a životním prostředím – jejich vzájemným vztahem a ovlivňováním. Tato témata byla nejbližší rodičům malých dětí – a tak vzniklo Mateřské centrum DUPY DUB. Fungujeme druhým rokem, centrum je díky podpoře Jihočeského kraje otevřeno pět dní v týdnu. V dopoledních hodinách jej využijí převážně rodiče s nejmenšími dětmi do pěti let. Děti se mohou účastnit pondělního výtvarného tvoření, úterní angličtiny či čtvrtečního cvičení psychomotorického rozvoje. Středeční dopoledne mohou rodiče využít k návštěvě lékaře či vyřizování na úřadech a své dítě si nechat v centru zdarma pohlídat. Odpolední program je určen převážně dětem

školního věku – některé aktivity jsou otevřené společné účasti dětí i rodičů – např. cvičení jógy či pěvecký sbor Dubské ratolesti. V podvečer mohou samotní rodiče navštěvovat relaxační jógu či kurz angličtiny. Hlídnání jejich dětí je po dohodě zajištěno. Kromě vlastního provozu pořádáme i doplňkové víkendové akce vázané na venkovskou tematiku, které bývají hojně navštěvovány i rodiči s dětmi z okolních větších měst – např. zábavné dopoledne při výlovu místního rybníka, bylinkový den, stopování zvěře a další. Díky programu rozvoje venkova nás čeká transformace na „ekoMC“, luxus kdy se rozloučíme nejen s plastovými hračkami.

V poslední době se naše pozornost zaměřila i na komunitní rozvoj, zapojili jsme se do komunitního plá-

nování sociálních služeb, vydáváme místní zpravodaj „listy z dubu“, iniciovali jsme petici proti zrušení místní pošty, která se stala vzorem pro ostatní ohrožené obce. Chtěli bychom se věnovat i rekvalifikačním kurzům a snad i více environmentálním otázkám. V tomto přesahu vidím i budoucnost našeho snažení.

Milá Kateřino, přeji, aby trend spolupráce na úrovni občanské společnosti i spolupráce s představiteli obce získal oceněním další rozměr a i nadále se rozvíjel.

Kateřiny Kulhánkové se ptala Rut Kolínská

JAK SE ŽIJE V MATEŘSKÝCH CENTRECH

CESTY MALÝCH (TÁBORSKÝCH) CHODCŮ

V létě roku 2004 město ohlásilo rekonstrukci hlavní tábořské obchodní třídy. V té době shodou okolností se také naskytla možnost zapojení tábořského mateřského centra do projektu Local to Local. A protože maminky malých dětí dobře vědí, jaké je to pohybovat se po městě s kočárkem, klíčkovat s batoletem mezi psími hovínky a nedopalky, přesvědčovat nerudné důchodce, že dítě neublíží soše, když ji pohladí, využily jsme příležitost a pokusily se otevřít veřejnou diskuzi o využití veřejného prostoru. Výhodou i nevýhodou Tábora je skutečnost, že historicky cenná stará část města je atraktivní pro turisty, křivolakými uličkami v sezoně prochází velké množství návštěvníků a tábořské muzeum berou školní zájezdy doslova útokem. V takovém městě se těžko vysvětluje, že oprava středověkých domů je sice ušlechtilá činnost, ale že město tvoří živí lidé. A nám, živým lidem, tady toho spousta chybí: klidná zákoutí na obchodních třídách, fontány, zeleň, čisté a bezbariérové ulice a třeba i drobné hrací prvky, které by svědčily o tom, že ve městě žijí i děti. Častěji než do parku musíme s dětmi za nákupy, na úřady, k lékaři... Ve staré části Tábora nám pomáhají dávní svědci přirozeně rostlého a krásného města – sgrafita na fasádách domů, dělové koule jako pozůstatek dávných bitev, socha světce ve výklenku, patníky, hydranty, ulice dlážděné kočičími hlavami. V novějších částech města je toto dětské patro, tedy prostor, který dítě vnímá a ožívuje svými představami, podstatně chudší. A nikdo si tuto dětskou potřebu neuvědomuje. Shodli jsme se na tom, že je potřeba ukázat příklady měst, která jsou dětem otevřená. Vyzvali jsme děti, od věku předškoláků až po středoškolské studenty, aby nám řekly, co si o městě myslí, co je baví, jaké mají představy. A pokusili jsme se všechny tyto představy zhmotnit, vizualizovat, aby zastupitelé i radniční úředníci naše návrhy nejen pochopili, ale byli schopni vzít je za své.

ZAČALO TO VÝSTAVOU...

V březnu 2005 jsme uspořádali výstavu v městské knihovně s názvem Cesty malých chodců. Na projektu se podílely maminky na mateřské dovolené, ale i architektka, textilní výtvarnice, členka městského zastupitelstva nebo učitelka teorie umění. Nakonec se podařilo shromáždit několikanásobně víc materiálu, než jsme nakonec použili. Velmi se nám osvědčilo propojení práce středoškolských studentů a dětí ze základní školy. Ze střední školy putovaly na základku anketní otázky a pracovní listy a zpět se vracely vyplněné, zhodnocené. Na výstavu jsme pak mohli dát jen opravdu prověřené kousky. Studenti například na internetu vyhledávali zajímavé artefakty nebo realizace zajímavých současných výtvarníků, jako např. Kurta Gebauera, Jaroslava Róny, Davida Černého, Čestmíra Sušky, Františka Skály, Aleše Veselého či Michala Gabriela. Studenti obrazy stahovali a zakomponovali je do fotografií vy-

tipovaných míst ve městě. Montáže a koláže tvořily hlavní část obrazového materiálu výstavy, jejíž návštěvníci mnohdy žasli, jaké skryté možnosti tábořské ulice a náměstí mají.

K dalším exponátům patřila kolekce fotografií, které jsme pořídili digitálním fotoaparátem. Fotky zachytily pohyb dětí ve městě, jejich oblíbené hry, ráchání v loužích, hry na sněhu, jehož neobvykle štědrá nabídka vytvořila z města pořádný herní prostor.

CESTY KLIKATÉ, PLNÉ FANTAZIE

Náš první realizovaný návrh se týká chodníku s pásem zeleně a lavičkami, kde do pásů s žulovou mozaikou byly vloženy kamenné žulové desky většího formátu tak, aby vytvářely klikatou cestu, kterou dospělý chodec vnímá jako dekor v zádlažbě, ale dětem poskytuje prostor pro jejich fantazii. Pro někoho to mohou být třeba kameny ve vodě, které je možno přeskakovat, pro jiného třeba cesta z bludiště...

V dlažbě děti mohou objevit něco, co my dospělí už nevnímáme. Upoutat pozornost, nabídnout aktivitu. Zapojení větších výtvarných objektů do městského prostoru je ovšem projektem dlouhodobým. Je třeba si rozmyslet celkovou koncepci, případně vypsat výtvarnou soutěž, sehnat dostatek finančních prostředků, případně využít možnost financování z různých grantů. Náš projekt je dlouhodobý. To, že se povedlo prosadit alespoň částečně náš záměr, považujeme za úspěch a za jakýsi příslib dalších kroků, které povedou k postupné realizaci celého projektu.

*Kateřina Bláhová
Klára Smolíková
www.cestymalychchodcu.com*

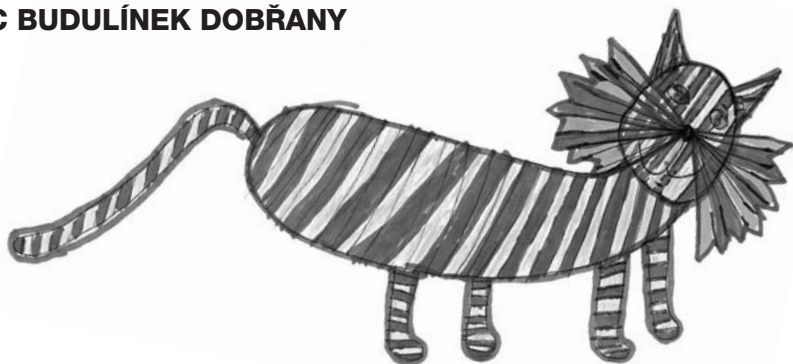
JAK DÁT O SOBĚ VĚDĚT

Studenti nám pomohli i s medializací výstavy, protože už v průběhu příprav psali články do místních novin. Školky a školy jsme oslovili dopisem a také je seznámili s doprovodnou akcí nazvanou S očima navrch hlavy. Její podstatou byl list s otázkami, na které je možné odpovědět, jen když si pozorně projdete město. Mateřské centrum se také připomenulo informacemi o smyslu a podmínkách akce Společnost přátelská rodině. Pozvánkami na vernisáž jsme obeslali starostu a kompletní vedení města, zastupitele, úředníky radnice, novináře, ředitele škol a spřízněných institucí.

V závěru výstavy slavnostně vyhlášíme výherce soutěží a předáváme ceny a pamětní listiny, v květnu výstavu představujeme ještě jednou v rámci Bambiriády. Současně začínáme spolupracovat s projektantem rekonstrukce třídy 9. května v Táboře a už v srpnu rada města schválila změnu zádlažby chodníku podle našeho návrhu, přestože to představovalo navýšení původního rozpočtu.

MĚSTO PRO DĚTI – ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA MC BUDULÍNEK DOBŘANY

I. PRŮBĚH KAMPANĚ

1. Výsledky dotazníkového šetření

1.1 Distribuce a sběr dotazníků

K distribuci dotazníků jsme oslovili ke spolupráci ZŠ Dobřany, MŠ ul. Loudů a MŠ Stromořadí. Další dotazníky jsme rozdávali k vyplnění přímo v mateřském centru maminkám.

1.2 Zpracování výsledků

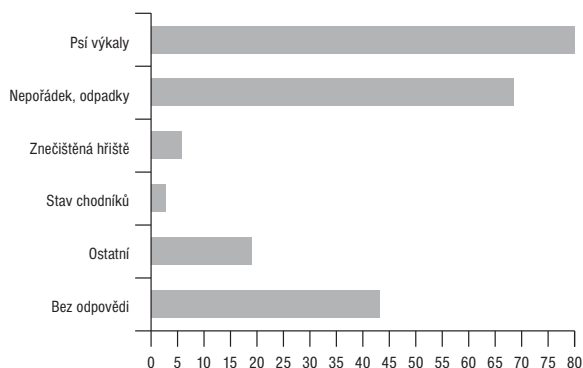
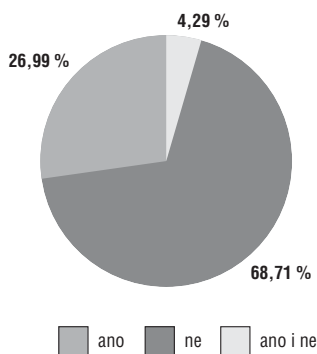
Z celkového počtu 570 distribuovaných dotazníků se nám vrátilo 163. Výsledky odpovědí na jednotlivé otázky dopadly následovně:

1. Máte děti? ano (věk:) / ne

(Všichni dotázaní mají děti vzhledem k tomu, že dotazníky byly distribuovány v ZŠ, MŠ a MC)

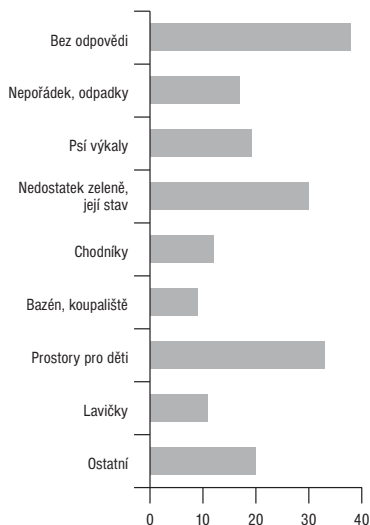
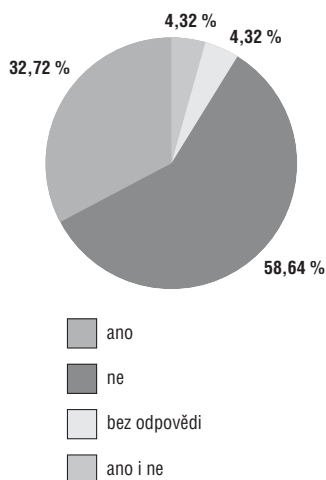
2. Považujete naše město za dostatečně čisté? ano / ne

3. Pokud ne, co nejvíce vám vadí

Odpovědi **OSTATNÍ** zahrnují: znečištěný park, použité injekční stříkačky ležící volně na veřejných prostranstvích, málo hřišť, divoké skládky, neukáznění občané, velký provoz, nedostatek odpadkových košů, neudržovaná zeleň, vandalismus.

4. Jste spokojen/a se stavem veřejných prostranství v obci? ano / ne
5. Pokud ano, co se vám nejvíce líbí? Pokud ne, co vám nejvíce vadí?

Odpovědi **PROSTORY PRO DĚTI** se rozumí podle dotázaných: nedostatek hřišť pro mladší i starší děti, zbytky starých hřišť, jejich znečištění, použité injekční jehly na hřištích.

Odpověď **LAVIČKY** – jejich nedostatek např. na náměstí, jejich stav.

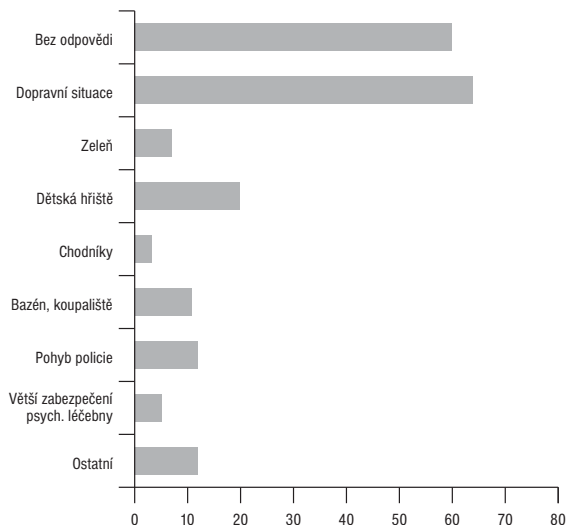
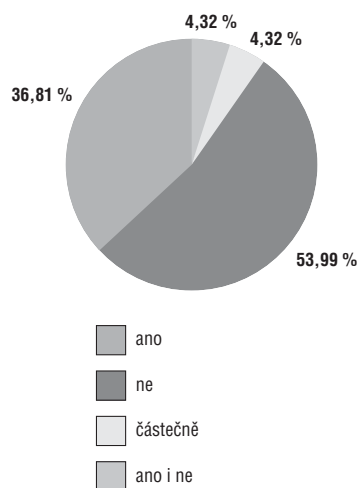
Odpověď **OSTATNÍ** zahrnuje: parkování aut na náměstí, nedostatek odpadkových košů, nezáměr o park, špatná dopravní situace, neudržovaná prostranství, vandalismus.

Na druhou stranu ale na tuto otázku občané také odpovídali kladně. Chválili dětská hřiště, náměstí, nově opravené části města a jeho úklid, oprava chodníků, most sv. Jana Nepomuckého.

6. Mysíte si, že naše město je bezpečné pro děti? ano / ne

7. Pokud ne, co by se mělo změnit

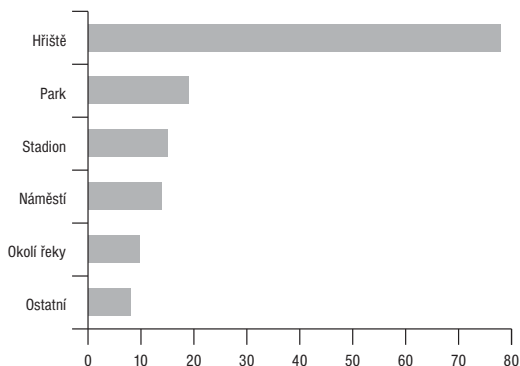
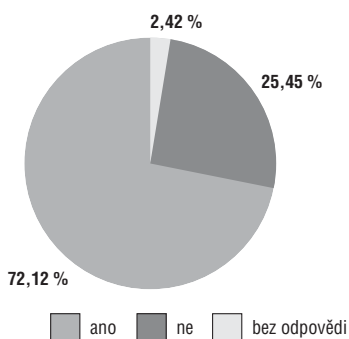
DOPRAVNÍ SITUACÍ se míní rychlost vozidel, absence semaforů a přechodů pro chodce, bezohlednost řidičů (především v okolí škol), nedodržování pravidel silničního provozu, parkování aut na náměstí.

Ve skupině označené **POHYB POLICIE** jsou zahrnuty odpovědi: dohled na pořádek, dodržování pravidel silničního provozu, kontrola dodržování vyhlášky týkající se majitelů psů.

OSTATNÍM se rozumí: úklid veřejných prostranství, nedostatečné večerní osvětlení, málo laviček na náměstí, absence odpočinkové zóny, chování spoluobčanů, vybudování bezbariérových přístupů na poštu a MěÚ, přejezdy na náměstí např. pro kočárky, invalidní vozíky.

8. Využíváte, nebo jste dříve využívali pro trávení volného času některá veřejná prostranství v našem městě? ano / ne

9. Pokud ano, která a proč?

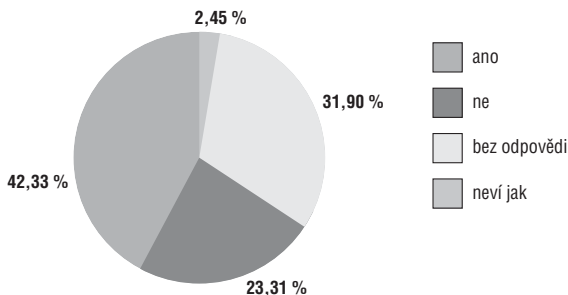

OSTATNÍ: tenisové kurty, fotbalové hřiště, Šlovický vrch, Kamínek.

10. Máte zájem se podílet na změnách stavu veřejných prostranství?

11. Znáte nějaké zajímavé řešení veřejného prostranství v jiných městech? Prosíme, uveďte:

Dětský víceúčelový areál v Přešticích • Dětské hřiště Třemošná • Ski areál Lochotín • Plzeň Homolka – procházka lesem + atrakce pro děti • Plzeň Košutka – naučná stezka • Plzeň – Habrmanovo náměstí • Fotbalové hřiště Přeštice • Karlovy Vary – dětská hřiště s dřevěnými prvky a prolézačkami, oplocené • Rakovník – oplocené pískoviště a hřiště s lavičkami v parku • Areál volného času Slovany • Pěší zóny v Českém Krumlově • Štastná země – Radvánovice, Český ráj • Dětské dopravní hřiště Lochotín • Zábavní park Nepomuk • Hruškova meditační zahrada v Plzni • Babylon Liberec • Skvrňany – gumové prolézačky • Park „Přátelství“ • Slovany • Křížkovy sady • České údolí • Park na přání – Košutka • Pěší zóna Stod • Dětské hřiště „Usměváček“ - Rokycany • Borský park • Dětské hřiště Vstíř.

1.3 Závěrečná zpráva

Výsledky dotazníkového šetření rozhodně nepřinesly výrazně nové poznatky. V roce 2006 byl vypracován rozvojový plán města (rovněž vyplývající z dotazníkového šetření občanů), z něhož vyplynuly problémové oblasti. Protože není možné řešit všechny problémy najednou, byl vypracován přehled priorit. Řešení je rozloženo do časového horizontu několika let. U některých byly konkrétné stanoveny termíny, jiné se řeší průběžně.

Z dotazníkového šetření vyplynulo, že téměř 69 % rodičů nepovažuje naše město za dostatečně čisté. Z odpovědí je patrné, že nejvíce vadí všudypřítomné PSÍ VÝKALY. Prováděli jsme výzkum přímo v terénu. Do mapy jsme zanesli odpadkové koše na psí výkaly a zjistili tak, ve kterých částech města koše chybí a kde naopak nejsou nezbytné. Osobně jsme se šli podívat, jak vypadá stav míst, kde se ve větší míře pohybují děti tj. dětská hřiště, školy, školky, park, náměstí atd. I když jsme našli psí výkaly i v těchto lokalitách, překvapivě nedopadly nejhůře, vyjma okolí školní jídelny. Naproti tomu např. v sídlišti Pančava, konkrétně ul. Loudů (není zde odpadkový koš), je situace zoufalá. Protože jsme chtěli tato místa zdokumentovat, vydali jsme se tam s fotoaparátem a vyrobenými terčíky. Výsledky naší práce můžete vidět v příloze č. 1. Bohužel politováníhodné je, že jsme psí výkaly našli v těsné blízkosti odpadkových košů opatřených sáčky na výkaly, a co hůř, u dětského hřiště.

Situaci by teď mohla snad zlepšit nová Obecně závazná vyhláška města Dobřany číslo 1/2008 ze dne 12. 3. 2008, kterou se stanovují pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství ve městě Dobřany. Svou platnost nabývá dne 1. 5. 2008. Touto vyhláškou jsou vymezena v čl. 1 pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství (např. označení psa evidenční známkou nebo čipem), v čl. 2 vymezení prostor pro volné pobíhání psů a v čl. 3 sankce (Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů). Je nutné zmínit, že majitelé psů mají povinnost zajistit, aby jejich čtyřnozí mazlíčci neznečišťovali veřejná prostranství i v místech, která jsou určená k jejich volnému pohybu.

Možná to někomu přijde směšné, ale v poslední době to nejsou ani tak psí výkaly, které znečišťují chodníky, ale stále častěji se vyskytující výkaly koňské. K tomu se však žádná konkrétní vyhláška v našem městě nevztahuje.

Na druhé místo za psími výkaly se umístily **ODPADKY A NEPOŘÁDEK V ULICÍCH**. Popelnice jsou obklopeny odpady, na chodnících leží střepy, nedopalky od cigaret, dokonce se vyskytují i jehly od injekčních stříkaček. Úklid města zajišťuje Technická zpráva města Dobřanya a je pravda, že její zaměstnanec je vidět v akci téměř každý den. Máme zprávy o tom, že stačí pouhé 4 hodiny na to, aby se po úklidu vytyčeného místa vrátilo do svého původního stavu. K tomu snad není ani co dodat. Snad jen můžeme sami potvrdit, že jeden den jsme fotografovali místo s psími výkaly, kde jich byla opravdu velká koncentrace (ul. Loudů č. 1029, 952), druhý den byl proveden úklid a třetí den byla situace stejná jako den první. Ve městě je rozmístěno poměrně velké množství odpadkových košů – ne všichni zastávají tento názor, i kontejnerů na tříděný odpad. Další odpadkové koše ještě přibudou, a to i navzdory tomu, že některé z nich už několikrát padly do rukou vandalů např. odpadkový koš u starého mostu. Co se týče tříděného odpadu, v tom naši občané dosahují velmi dobrých výsledků. Je tedy škoda, že si toto dobré hodnocení kazíme odpady a nepořádkem v ulicích. Je zapotřebí, abychom začali u sebe a vedli k pořádku i naše děti, musíme jít vzorem a naučit je, že odpady patří do koše a ne na zem.

Se stavem veřejných prostranství není spokojeno téměř 59 % rodičů. Něco málo přes 4 % nedokázala říci jednoznačné ano nebo ne. Otázkou také bylo, co nejvíce se líbí a co nejvíce vadí. Zde se ukázalo, že ne všichni se na jednu věc dívají stejně. To co jedni viděli jako negativní, považovali druzí naopak za pozitivní. Téměř jedna čtvrtina dotázaných se k této otázce vůbec nevyjádřila. V největší míře byla kladně hodnocena dětská hřiště, která jsou nově vybudovaná. Na druhou stranu byl negativně hodnocen jejich počet a znečištění (odpady, nedopalky cigaret, zbytky rozbitých hraček, jehly od injekčních stříkaček). Celkově rodiče pocítují nedostatek hracích prostorů pro využití dětí od jejich nejútlejšího věku až po -náctileté. Řešením by podle nich mohlo být např. dopravní hřiště, hřiště z přírodních materiálů, naučná stezka, minigolf atd. Mezi dalšími negativy byly uváděny odpady a nepořádek ve městě, psí výkaly, málo zeleně a její stav, stav chodníků, který byl ale na druhou stranu také hodnocen kladně, protože se v poslední době intenzivně pracuje na jejich rekonstrukci.

V další odpovědi se objevil problém, který bychom mohli označit jako hlavní. V předchozích odpovědích na otázky se vyskytoval minimálně. Z dotazu, týkajícího se bezpečnosti města pro děti, jasně vyplynulo, že nejvíce je potřeba řešit **DOPRAVNÍ SITUACI**.

Je pochopitelné, že rodiče se o svoje děti obávají, protože se školy i školky nacházejí v blízkosti hlavních tahů města. Mnoho řidičů nerespektuje dopravní předpisy a často si silnice pletou se závodní dráhou, nebo parkují na místech, kde rozum zůstává stát. To může potvrdit leckterá maminka s kočárkem, pro kterou se tak vycházka po městě může proměnit v překážkovou dráhu. Jak by tuto situaci řešili rodiče? Zvýšili by počet přechodů pro chodce, počet zpomalovacích prahů, některá místa by posílili o dopravní značky, na Tř. 1. máje by zřídili semafor, v některých místech by omezili nebo úplně zakázali parkování (náměstí, ul. Vančurova, část ul. Plzeňská) a samozřejmě by uvítali větší kontrolu policistů nad dodržováním dopravních předpisů.

Mnohé asi nepotěší zprávy, které nám sdělili zastupitelé města. V řešení dopravní situace má totiž městský úřad poněkud svázané ruce. Je to dáno tím, že v mnohých případech není vlastníkem komunikace jako např. výše zmíněné Tř. 1. máje. Může tedy podávat různé návrhy ke zlepšení situace, avšak konečné slovo náleží vlastníku komunikace, v tomto případě Ředitelství silnic a dálnic. Na křižovatku Tř. 1. máje s ulicí Lipová se uvažovalo o umístění semaforu, avšak jsou zde obavy ze zvýšeného množství výfukových plynů, které by mohly výrazně zhoršit ovzduší, zejména když zde často projíždí kamiony.

Nadpoloviční většina dotázaných využívá ve svém volném čase veřejná prostranství, přestože k nim má výhrady. Nejčastěji navštěvovanými místy pro chvíle odpočinku jsou dětská hřiště (pod nádražím a v Husově ul.), park pod nádražím, sportovní stadion a náměstí, které využívají především maminky s malými dětmi. Náměstí je velmi oblíbené, protože je zde poměrně velký a bezpečný prostor pro jízdu na odstrkávadlech, kolech, koloběžkách atd. Na druhou stranu by zde uvítaly více laviček, zeleně a zákaz parkování vozidel v okrajové části náměstí. Mezi další místa odpočinku patří tenisové kurty a fotbalové hřiště, Šlovický vrch, Kamínka a okolí řeky k procházkám.

K otázce týkající se zájmu podílet se na změnách stavu veřejného prostranství se kladně vyjádřilo zhruba 42 % dotázaných, více než jedna třetina ale na tuto otázku ani neodpověděla. Mrzí nás, že tato otázka ještě nebyla rozšířena o informaci, jakým způsobem si dotázaní zájem „podílet se“ vysvětlují.

Na závěr bych ráda citovala jednu maminku, která do dotazníku napsala:

„Byla jsem vychovávána v rodině, kde pořádek, slušnost a všímavost byla standardní, bohužel vše je jiné. Já ze svých zásad neslevuji, ale je to boj, když sbíráme odpadky po lese, jsme sto procentně nestandardní, ale máme dobrý pocit.“

2. Mapování vybraných míst v terénu

2.1 Zanesení umístění odpadkových košů na psí výkaly do mapy města

Vytvořily jsme spolupracující skupinu maminek, ve které byly zastoupeny majitelky i nemajitelky psa. Nezávisle na sobě se skupina rozptýlila po městě a zjišťovala, kde se nachází odpadkové koše na psí výkaly. Výsledky našeho pátrání jsme zakreslili do mapy. Celkem jsme odhalily 24 odpadkových košů. Společně jsme pak diskutovaly o jejich umístění a počtu.

2.2 Fotografování vybraných míst

Ke zdokumentování situace jsme si vybraly místa se zvýšenou frekvencí pohybu dětí tzn. ZŠ, MŠ, dětská hřiště, park, okolí jídelny. Tato místa překvapivě nedopadla nejhůře, vyjma jídelny. Nejvíce alarmující je stav v sídlištích. Dále jsme pak vyfotografovaly některá místa i v blízkosti dětského hřiště, kde se nachází psí výkaly v bezprostřední blízkosti odpadkového koše.

3. Návrhy na řešení proměny

- optický zpomalovací pruh na křižovatce Tř. 1. máje – Lipová ul.
- přechod pro chodce v ulici Stromořadí – mezi MŠ a ZUŠ
- zapojení tatínků do výroby některých hraček prvků pro děti (např. tvar zvířátka z kmene stromu, položení plochých kamenů do země ve tvaru skákacího panáka atd). Dle našeho mínění si děti budou těchto atrakcí více vážit a budou je i chránit před ničením od ostatních dětí, budou pyšné na svého tatínka.
- umístění odpadkových košů – konkrétně: křižovatka Sokolovská s ul. Loudů, popř. u Pečovatelského domu služeb v ul. Loudů, u starého mostu, v prostorách bývalých kasáren, lokalita Slovany, Hvízdalka, v prouluce za garážemi v Plzeňské ul. směrem k řece
- zastíněné místo na hřištích např. altán
- dopravní hřiště, naučná stezka, minigolf
- udělování pokut za neodklizení psích výkalů + komentář v městském rozhlasu, který by vedl majitele psů k zamyšlení. Rozmístění cedul s upozorněním o volném pohybu psů a neodklizení psích výkalů pod pokoutou.

4. Prezentace a hledání možností realizace proměny

S výsledky naší práce jsme se vydaly (V. Duchková a J. Umnerová) dne 30. 4. 2008 na městský úřad, kde jsme se sešly s panem starostou Jaroslavem Sýkorou a paní místostarostkou Dagmar Terelmešovou. Předložily jsme jim graficky zpracované výsledky dotazníkového šetření a společně jsme pak diskutovali o nejpalčivějších problémech. Závěry je možné shrnout následovně:

- PSÍ VÝKALY. Jak již bylo výše zmíněno, jisté zlepšení by měla přinést nová vyhláška platná od 1. 5. 2008.
- ODPADKY A NEPOŘÁDEK V ULICÍCH velice kazí vzhled města, a proto jej někteří označují za špinavé. Na úklid veřejných prostranství dohlíží Technické služby města Dobřany a v lokalitě Slovany a kasárna soukromá firma. To ale nestačí, především by všichni občané měli dbát na to, aby odpady končily tam, kde mají. V obci je podle zastupitelů dostatek odpadkových košů cca 70, dokonce větší počet než ve městech, která jsou větší než naše. Přesto připouští, že jejich umístění nemusí být optimální, proto bude uvítán návrh, kde odpadkové koše efektivněji instalovat. Některé koše byly instalovány opakovaně, neboť byly zničeny vandaly.
- DOPRAVNÍ SITUACE. Taktéž výše bylo popsáno, že město má omezené možnosti. Paní místostarostka přislíbila zjistit možnost nakreslení optických zpomalovacích prahů na Tř. 1. máje, přechodu pro chodce v ulici Stromořadí v blízkosti základní umělecké školy a mateřské školky. Parkování na náměstí zůstane nezměněno. V plánu je kompletní rekonstrukce náměstí. Byl vypracován projekt k získání finančních prostředků z fondů EU a pokud bude úspěšný, již na podzim letošního roku se začne s úpravami. Chodníky a silnice budou v jedné rovině, čímž se usnadní přejezdy maminek s kočárky a osob s tělesným postižením. Jelikož se náměstí nachází v památkové zóně, je jako povrchová úprava zvolena žulová dlažba. Ale z hlediska dětských kočárků a jízdy dětí na odstrkávadlech se domníváme, že tento povrch není ideální. Měla by zde také stát kašna, vysazeny budou nové stromky, ale rozhodně to nebude více zeleně než v současné době. Pro maminky s kočárky a tělesně postižené osoby začne fungovat ze dvora bezbariérový přístup (výtah) na městský úřad.
- HRACÍ PROSTORY PRO DĚTI. V současné době se začíná s budováním lesoparku v lokalitě Kotynka, kde se budou nacházet např. hřiště s dřevěnými prvky, naučná stezka, mokřady... Další klidová zóna by měla vzniknout na vrchu Martiňák. Stávající dětská hřiště jsou prý dostatečná. Problém s dětským hřištěm v Husově ul. vznikl poté, co si nájemníci z okolních panelových domů začali stěžovat na hluk. Jedná se o oplocené hřiště, které je potřeba denně odemykat a zamykat, avšak oslovené maminky s malými dětmi odmítly převzít tuto odpovědnost na sebe. Pletivo bylo několikrát zničeno a také vyměněno. Máme možnost vytypovat lokalitu, kam by mohlo být toto hřiště přemístěno. Údržba dvou dětských hřišť je finančně velmi náročná. Písek podléhá přísným hygienickým předpisům. Jeho revize se provádí jednou za čtvrt roku a stojí přibližně 1.500,- Kč. Roční údržba hřišť ve městě se pohybuje mezi 50.000 až 60.000,- Kč.
- ZELEŇ. Nepočítá se s rozšiřováním zeleně. Obyvatelé panelových domů volají po více parkovacích místech a ty jsou budovány právě na úkor zeleně. Co se týče údržby, travnaté plochy se sečou 5krát ročně (před 5 lety to bylo pouze 2krát), park u nádraží dokonce 7krát a úklid se provádí každý týden. Sečení nově vymezené lokality pro volný pohyb psů bude po domluvě se zastupiteli města zajišťovat soukromý zemědělec, ale pouze v případě, že se zde nebudou vyskytovat psí výkaly. Pak by muselo údržbu zajistit ze svých finančních prostředků město.
- BAZÉN, KOUPALIŠTĚ. Podle průzkumu by si ho přálo 99 % obyvatel. Na výstavbu plaveckého bazénu nemá město Dobřany dostatek finančních prostředků, jelikož jsou prioritně vynakládány na infrastrukturu města. V loňském roce proběhla vyhledávací studie na vytipování lokalit pro obecni

možnosti veřejného koupání. Odborníci vybrali 2 vhodné lokality a na ty se v současné době zpracovávají studie. Podle nich bude vybrána vhodnější varianta a též by se měli vyjádřit občané. K realizaci by mělo dojít v brzké době.

- MĚSTSKÁ POLICIE. Dojíždí do města 10–12 krát do měsíce, náklady se pohybují okolo 400.000,– Kč za rok. Ke splnění požadavků občanů tzn. kontrola dodržování dopravních předpisů, pokutování majitelů psů za nedodržování vyhlášky, pochůzky kvůli bezpečnosti, řešení problémů s požíváním alkoholu mladistvými, s drogami, divokými skládkami, by zde musela městská policie pobývat denně. To bohužel není možné. Dotázaným se zdá, že policie nepodniká žádné kroky ohledně dodržování dopravních předpisů a kontrolou nad odklizením psích výkalů. V současné době však stojí v popředí zájmu řešení problému s alkoholismem u mladistvých, drogami, pohybem čtyřkolek po komunikacích a tvorba černých skládek. Tyto problémy jsou dlouhodobé a časově náročné.

II. HODNOCENÍ

1. Co se povedlo

Zmapovat problémy, přednést je zastupitelům města a najít (alespoň částečně) řešení

2. Co jsme nečekali

Tak nízkou návratnost dotazníků.

3. Co se nezdařilo

- vystopovat všechny odpadkové koše na psí výkaly
- naplánovat besedu veřejnosti ze zástupci města (svou roli zde sehrálo několik faktorů, které jsme brali v úvahu – prostor pro besedu, čas, termín, úřední dny, aktivity MC, konání Dne otevřených dveří)

4. Co bychom měli příště dělat jinak

- zapojit více maminek
- udělat větší propagaci
- rozdat dotazníky i mimo školská zařízení, např. vložením dotazníků do Dobřanských listů a určit sběrné, veřejně přístupné místo, kam může každý dotazník odevzdat
- rozšířit některé otázky z dotazníku.

V. Duchková a J. Umnerová
mcbudulinec@centrum.cz

ZVLÁDNOUT I NĚCO JINÉHO NEŽ JEN DOMÁČÍ PRÁCE

Rozhovor s Vladkou Duchkovou z MC Budulínek v Dobřanech o kampani Město pro děti

Závěrečná zpráva z mateřského centra Budulínek v Dobřanech mne doslova zaskočila svojí profesionalitou. Říkala jsem si, že se asi jednou vydařilo, že se našli správní lidé na správném místě ve správnou dobu. A díky tomu dostala kampaň onu profesionální laťku. V kampaních Sítě MC se na lepší životní podmínky v obcích chceme zaměřit i příští rok, a tak jsem se trochu poptala Vladky Duchkové, kdo za výsledky kampaně vězí, a tu jsem byla opět v mírném šoku, není to ani tak kdo, ale co, a sice přístup k práci: „když už něco dělat, tak pořádně“.

● *Vladko, dovedu si představit, že leckoho profesionalita vaší závěrečné zprávy ke kampani Město pro děti zaskočí, ne-li dokonce vzbudí pocit „na to nemám“. K cílům kampani Sítě MC patří i inspirace pro ostatní. Proto vás prosím, jestli můžete představit složení realizačního týmu, a sice nejen počet, ale i kapacitu jednotlivců, tedy jejich vzdělání, případně profesi.*

Především bych chtěla poděkovat za pochvalu. Snažila jsem se napsat zprávu podle mého nejlepšího vědomí a svědomí a dle instrukcí, které jsme dostali. Hlavní organizační činnost jsme zajišťovaly dvě. Tímto bych také ráda poděkovala Jarce Umnerové, bez níž by výsledek nebyl takový, jaký byl. Ostatní maminky jsme oslovovaly vzhledem k jednotlivým úkolům např. maminky, které mají psy, nám pomáhaly zmapovat situaci vzhledem k umístění košů na psí výkaly, jejich počet a současné koše zanášely do mapy města, maminky, které se postaraly o distribuci dotazníků, další skupina se věnovala fotografování a značkování psích výkalů v místech, kde se předpokládá zvýšený pohyb dětí, atd. Skupinky se pohybovaly tak okolo 3–5 maminek. Myslím, že většina jich má středněškolské vzdělání a tak dvě nebo tři vysokoškolské.

● *V závěrečné zprávě jste si mírně posteskla nad malým zapojením širšího okruhu lidí. Ze zkušeností vím, že to tak bývá běžné. Ale občas se stává, že se připojují, až když vidí výsledky. Jak to bylo u vás?*

Mě osobně překvapilo, jaká skupina dotázaných vyplnila dotazník. Předpokládala jsem, že vzhledem k tomu, že jsme o kampani mluvili s maminkami v MC, bude většina vrácených dotazníků od nich. Bohužel jsem se dočkala zklamání. Ani návratnost ze dvou MŠ, které v Dobřanech máme, nebyla lepší. Nejvíce odpovědí jsme získali ze ZŠ, což si myslím, že do velké míry ovlivnilo i výsledek zprávy. Z dotaz-

níků jasně vyplynulo, že rodiče školních a předškolních dětí vidí problémy zcela odlišně. Například rodiče školních dětí se shodli na tom, že dopravní situace není vůbec dobrá. Mají strach o své děti

vzhledem k rychlé jízdě vozidel, bezohlednosti řidičů atd. Maminky malých dětí přeci jen zatím toto neřeší, protože většinou své ratolesti vozí v kočárcích nebo ty starší vodí za ruku. Školáci jsou už odkázáni sami na sebe. Bohužel se našly i takové maminky, které se neúčastnily proto, že dle jejich názoru než se něco změní, tak jejich děti vyrostou a pak už se jich to týkat vlastně nebude (např. výstavba nového dětského hřiště či pískoviště). Jako jeden z možných

důvodů, proč se také vrátilo málo dotazníků, mohl být i fakt, že v době, kdy kampaň probíhala a i před ní, probíhala jiná dotazníková šetření. Pak už mohou být lidé unavení neustálým vyplňováním „lejšter“.

● **Dnes můžete už s odstupem vyhodnotit zkušenosti z realizace kampaně, co byste doporučila těm, kdo plánují zapojit se do některé z kampaní Sítě MC?**

Určitě si celou kampaň dobře promyslet. Co, kdy, kde, s kým, jakým způsobem. Pokusit se podívat na kampaň také z druhé strany, ze strany těch, od kterých něco očekáváme, a najít nějakou myšlenku nebo nápad, kterým je nalákat, aby se zúčastnili. Ale nejdůležitější si myslím je vytvořit dobrý organizační tým a celou akci hodně propagovat.

● **Věřím, že kampaň přispěla ke změnám k lepšímu u vás v Dobřanech. A co vy osobně, co vám dala, případně vzala?**

K některým změnám už došlo. Kupříkladu na základě našich doporučení byly na některých místech

města umístěny koše na psí výkaly. Co mi vzala? Každopádně spoustu času. Pročítala jsem dotazníky a dělala čárky u stejných odpovědí a kolikrát jsem si říkala, že se snad nedoberu konce. Možná někdo řekne, že těch dotazníků nebylo tolik, což jsem si také myslela. Nakonec mi jejich četba zabrala tři dny. Dost času jsem pak trávila také tvořením grafů. Kromě základů, které jsme kdysi brali na střední škole, jsem je nikdy k ničemu nepotřebovala. Co mi dala? Mnoho. Měla jsem možnost setkat se zástupci města, což bych asi za jiných okolností neměla. Poznala jsem, jak důležitá je příprava organizační i časová a do budoucna mě to poučilo. Ale hlavní je pro mě pocit, že zvládnu i něco jiného než jen domácí práce a péči o rodinu! Aspoň chvíli jsem si připadala „důležitě“.

Milá Vladko, vám i ostatním kolegyním a rodičům přeji stále lepší „kroky“ městečkem Dobřany.

*Otázky položila Vladce Duchková
Rut Kolínská*

NA SLOVIČKO, PANE STAROSTO

Mateřské a komunitní centrum Kocourek o.s. se letos na jaře přidalo ke kampani Město pro děti pořádané Sítí mateřských center o.s. Cílem této kampaně bylo vyvolat diskuzi o stavu veřejného prostranství, a to zejména z uživatelského pohledu rodin s dětmi. Kampaň probíhala ve třech částech. V první části mapovali stav chodníků samotní rodiče a při následné diskuzi v MC jsme vytypovali 14 „kritických“ míst; druhá část obsahovala slohové i výtvarné práce žáků vyšších ročníků ZŠ Březová nad Svitavou, kde měli možnost vyjádřit se na téma Veřejný prostor aneb co se mi v našem městě líbí a co nelíbí. Třetí část kampaně tvořilo dotazníkové šetření mezi občany našeho města. Poté co jsme vyhodnotili všechny části, jsme si mezi sebe pozvali pana starostu Mgr. Martina Kisse. Přednesli jsme mu výsledky kampaně i s fotodokumentací. Z celého setkání se vyvinula velmi zajímavá diskuze. Ve čtvrtek 30. 10. jsem požádala našeho pana starostu o krátký rozhovor o naší kampani a o palčivých otázkách, která naše město trápí.

Jak vnímáte snahu MC zapojovat se do veřejného života v obci a myslíte si, že podobné kampaně jsou pro město přínosem?

Já si předně myslím, že lidé by se měli zapojovat do dění ve městě. Je část lidí, kterým je dění lhostejné a tuto problematiku neřeší. Já jsem strašně rád, že se našla skupina, a to právě v rámci mateřského centra, která vyslovila nějaký svůj názor. My jsme byli všichni zvyklí mnoho let projevovat názor pouze potichu a bát se ho říci. Dneska je to trošičku jinak. A výsledkem toho, že chce jít někdo ven se svým názorem, je vlastně i tato kampaň, tento dotazníkový systém, který může nastínit, kam dál.

Nás velmi potěšilo, že město řeší opravdu problémy, které naše občany trápí, jako například provoz na silnici I. třídy, která město protíná, nebo stav náměstí. Jenom bych řekla, že lidé jsou v těchto otázkách dost dezorientováni. Kolují různé fámy a při naší společné diskuzi se ukázalo, že vše je vlastně úplně jinak. Myslíte si, že informovanost občanů je v těchto otázkách dostatečná?

Podívejte se, směsice názorů občanů souvisí s nějakým vývojem záměrů těch projektů. O centrální ploše náměstí zde hovoříme již tři, čtyři roky. Studie vznikla na konci roku 2005, byla podrobená bouřlivě

diskuzi a od té doby má samozřejmě jakýsi vývoj. Teď se připravuje nová studie, která reaguje na připomínky spoluobčanů. To všechno je asi příčinou názorového zmatku o tom, jak to bude ve finále vypadat. Ve chvíli, kdy budeme mít v ruce další verzi, jsme opět na tahu my, jako město, které by mělo svolat veřejnou debatu čistě na toto téma. Představíme další možnosti úpravy prostoru a nechť se k tomu lidé vyjádří. U každého takového projektu jsou příznivci, zastánci změny a jsou i odpůrci a každý si přiloží do pomyslného ohýnku své polínko, tak jak se mu možná i hodí.

V naší anketě odpovědělo 91% dotázaných, že by se na změnách prostoru rádi podíleli. Těší vás toto číslo, a jak myslíte, že by se to dalo využít?

Já začnu trochu oklikou. Jsem strašně rád, ať přijdou. Můžeme probrat různé motivy, ať už se to týká okolí, nabídky volnočasových aktivit a podobně. Vždycky je ale nutné ten motiv nějak zpracovat ještě do podoby, zda je realizovatelný, nebo ne. Je zajímavé, že to v tomto dotazníku takto vyšlo. Když si vezmu poslední debatu o podobě náměstí, řekl bych, že se jí účastnili střední a starší ročníky.

Jestli jsou všichni ti, co vyplňovali dotazník, přesvědčeni o tom, že chtějí přijít na „trh“ s nějakou myšlenkou či nabídkou, budou mít právě tu zásadní možnost přijít, až bude to veřejné představení dalšího návrhu náměstí. Osobně náměstí považuji za další takový stěžejní krok zcivilnění a zkulturnění prostoru obce jako takové.

Řekla bych, že ti lidé přijdou. Kampaň vyvolala mezi lidmi diskuzi o veřejném prostoru. Lidé se začali bavit mezi sebou, jaké to tu je, jaké by to tu chtěli mít. I z prací žáků je vidět, že o tom přemýšleli, a to nejen mezi sebou, ale i s rodiči. Podle mě jsou lidé té diskuzi nakloněni a naladění, že by dokázali říci svůj názor.

Ano, to je určitě dobře, protože ti lidé tady žijí a oni musejí říci svou představu. Samozřejmě i ta představa se musí zkoordinovat. Všichni víme, že probíhá jednání o silnici s dopravními inženýry, s ná-

zory ředitelství silnic a dálnic, s policií. A tak je to vždycky o dohodě mezi zúčastněnými.

Nedávno se nám stalo, že jsme měli v nejlepšímu úmyslu zpracovaný projektový záměr, o kterém jsme byli přesvědčeni, že pomůže ke zpomalení a zklidnění dopravy. Proti záměru samozřejmě měly vystoupit kdokoli. Ale bohužel někteří se k tomu připojili bezmyšlenkovitě a tím vlastně ten záměr dostal trhlínu. Místo toho, aby se nad tím zá-

měrem debatovalo, tak tady padlo kategorické ne, což si myslím, že je strašlivě špatné. Ten systém musí být. Dobře, toto se nám nelíbí, pojďme si na to sednout. Já chci slyšet od těch, kterým se to nelíbí, jak to udělat jinak. Ne že NE, ale jak to tedy udělat jinak a lépe. Já s tím nemám problém, uděláme to podle názoru tak, aby to vyhovovalo všem, ale doopravdy, chci tam zdůraznit: Říci ne, to já nepřijímám. Já chci říci: Ne, ale uděláme to takto.

Pojďme se ještě zastavit u dalšího bodu, který se v naší kampani objevil. Je to nedostatek dětských hřišť. To se během roku radikálně změnilo a to hned na několika místech. Jednak díky MC, které získalo finance z projektu Pomozte dětem! na vytvoření dětského hřiště a dále díky městu, které vystavělo jedno zcela nové hřiště a druhé doplnilo o nové prvky. Během léta byla všechna hřiště hojně využívána. Vzhledem ke geografické poloze města ještě není požádka po hracích plochách plně pokryta. Bude město pokračovat ve snaze o vytváření míst pro bezpečné hraní i v příštích letech?

My jednoznačně cítíme, že máme dluh vůči Slunečnímu údolí, kde by také mělo vzniknout podobné herní centrum pro naše nejmenší.

Velmi mne potěšilo, že asi před měsícem mi poslaly děti ze školy dopis. Nad farou, v areálu bývalého školního hřiště, je dnes nevyužívaná plocha a ony by zde chtěly vybudovat skatepark, kde by byla U-rampa doplněná o různé prvky. Strašně mě potěšilo to, že děti s tím přišly samy, že se podepsaly a na konci byla nejvřelejší věta: Až se to bude stavět, rádi s tím pomůžeme. Myslím si, že je dobře, když to takhle vznikne už od dětí. Dokládá to, že se spo-

lečnost jako celek někam posouvá. S dětmi jsme se zde na radnici sešli a vysvětlili si, co vlastně by to mělo obsahovat. Takže na tom záměru se pracuje a bude uložen do programu Obnovy venkova na příští rok a to v rámci vzniku nových hřišť a hracích ploch na Svitavsku jako takovém.

V rámci kampaně se nám podařilo označit „kritická“ místa pro jízdu s kočárkem. Při diskuzi jsme se dozvěděli, že ne všechna místa je možné napravit, třeba z důvodu, že nejsou majetkem obce, některá se budou měnit v průběhu budování kanalizace, případně se napravit budou, ale až v rámci rekonstrukce náměstí. Přesto jsou již některá místa opravená. Zkuste mi upřímně říci, byl tím hybatelem i MC Kocourek?

Jestli se bavíme o nájездеch na chodník a zpřístupnění pro kočárky, tak určitě. Byl to jakýsi další motiv, který byl předložen a byl to motiv, který šel realizovat a to i relativně lehce. Bylo by škoda toho potenciálu, té myšlenky nevyužít, když se to dá udělat třeba během týdne. Samozřejmě byly tam i jiné návrhy co realizovat, ale ty jsou složitější, nebo jsou navázány na připravované stavby, které v příštím roce započnou. Tam si myslím, nemá cenu s tím teď něco dělat. Jde o to pohlídat si konečný výsledek tak, aby to odpovídalo potřebám maminek s kočárky.

Ačkoliv některá místa byla zlepšena, s jinými se nic neděje. Alespoň z našeho pohledu. Mám na mysli například vyřešení přístupu přes řeku ke školce. Děje se v této věci něco, případně co bychom ještě mohli udělat, aby se celá věc pohnula?

Toto místo patří právě mezi ty finančně náročnější. Jediným problémem jsou tu inženýrské sítě, které nás asi do země moc nepustí, Jedinou možnou formou je jakási vysutá šikmá rampa, o které se tu také bavíme již dva roky. Je pravda, že dodnes realizovaná není, tak uvidíme, třeba se na jaře dočkáme.

Pane starosto, vy sám máte rodinu a děti. Vnímáte Březovou nad Svitavou jako bezpečné místo pro děti?

To by se to město muselo asi rozdělit na několik částí. Samozřejmě ten, kdo žije u silnice, tak to asi nebude vnímat jako bezpečné místo. Silnice, která protíná Březovou, je velkým problémem. Ovšem já tvrdím, že je potřeba se na to dívat z obou stránek. Hustota dopravy, co je tady dnes, tady nikdy nebyla. Zase na druhou stranu děti se zde již od mala učí respektovat dopravu a a žít s ní a když vyjdou a vyběhnou do světa, půjdou studovat do dalších měst, budou se s tím potkávat ještě ve větší míře. Na druhou stranu, když vezmu části, které jsou od silnice dál, troufám si říci, že jsou pro žití relativně bezpečné.

Děkuji vám velmi za rozhovor a těším se změny, které nás v Březové v příštích letech čekají a těším se na další případnou spolupráci.

Také děkuji a také se těším.

Za MC Kocourek se ptala Mgr. Kateřina Novotná

ZA NAŠIMI HUMNY S BUCHTAMI V RANEČKU

GWIA

*Aneb The Grassroots Women's International Academy
Barcelona 15.–20. září 2008*

Konferenci pořádala mezinárodní síť mateřských center MINE v rámci projektu evropského projektu v programu Grundtvig, který je zaměřen na celoživotní učení v mateřských centrech, na předávání zkušeností mezi mateřskými centry z různých zemí a zároveň je cílem projektu naučit jak zakládat a vést mateřské centrum účastníky ze zemí, kde centra zatím nejsou. Konference se účastnili zástupkyně a zástupci mateřských center, představitelé institucí a místních úřadů šestnácti zemí světa.

Českou delegaci představovala Edita Kozinová (1. viceprezidentka Sítě MC), která prezentovala na konferenci projekt čtyř MC v Moravskoslezském kraji zaměřený na integraci cizinců Slova nejsou důležitá, Soňa Tomková (koordinátorka Mama klubu v Chrudimi) tlumočila delegaci Španělek při studijní cestě v Praze v rámci projektu Grundtvig a já (Rut Kolínská).

Na zahájení pozdravila účastníky osobně poslankyně katalánské poslanecké sněmovny Imma Moradela. Další zdravotice umožnila moderní technika. Prostřednictvím videozáznamu zazněly pozdravy z různých zemí. Mezi nimi byl i proslov primátora Ostravy Petra Kajnara, který mimo jiné řekl: „Jsem rád, že v mateřských centrech vzniká bohaté multikulturní prostředí a že jsou příkladem dobré praxe, jak se učit vstřebávat a zvyšovat toleranci mezi různými kulturami. Navíc mne těší, že naše malé děti mohou díky svým rodičům, především maminkám zcela přirozeně prožívat mnohonárodnostní společenství.“

Primátor zdůraznil, že práce v MC nebývá doceněná, a tak svoji zdravotice využil k poděkování za činnost mateřských center v Ostravě i v dalších zemích. Edita Kozinová se rázem stala středem pozornosti, všichni chtěli znát detaily spolupráce představitelů Ostravy a mateřských center.

Účast na konferenci přinese vždy neocenitelné zkušenosti, které nejsou snadno sdílitelné, ale přesto jsem se pokusila s Editou a Soňou účast naší delegace zhodnotit.

Co vás na setkání nejvíce zaujalo?

Edita: Zpočátku, kdy mezi sebou jednali všichni účastníci setkání z různých koutů světa, mne zaujala atmosféra a příjemné prostředí, kam jsem přišla poprvé, a přitom se necítila jako cizinec. Vřelé přijetí a nějaká nonverbální souhra a vnitřní podpora.

Soňa: Z odborného hlediska konference to asi byla skutečnost, že my všichni v Čechách, na Moravě i ve Slezsku, kteří se podílíme na chodu a fungování mateřských a rodinných center, si zasloužíme pochvalu a uznání. Protože, ač to může znít trochu nadutě, děláme to u nás docela dobře. Ale samozřejmě vždy je co zlepšovat a rozvíjet a také inspiraci můžeme načerpat i v jiných zemích. No, a pokud by

šlo o hledisko o něco méně odborné, tak mě celkem potěšilo, že na konferenci o mateřských centrech přijeli i muži (i když samozřejmě byli významně v menšině).

Přinesla vám konference inspiraci, kterou můžete použít v MC, měla pro vás i osobní přínos?

Edita: Ověřila jsem si, že naše česká a moravská mateřská centra patří opravdu mezi ty nejšikovnější, nejlépe fungující a perspektivně se zlepšující. Inspirací pro všechna MC je získání informací o všech různých aktivitách, které MC realizují. Příkladem je Dům 3 generací z Holandska, kde integrují a připravují aktivity nejen pro maminky a děti, ale také jejich babičky. Velkou inspirací je také snaha

zřídít MC v zemích, kde mají velmi obtížné podmínky nebo způsob života, na který jsou zvyklí. Přesto se snaží překonat překážky a svůj boj nevzdávají. Myslím, že velkým osobním přínosem je zviditelnění našeho města Ostravy díky zdravici primátora a současně reklama mateřských center, která jsou v projektu, který jsem prezentovala, zapojena. Příležitost účastnit se mezinárodní konference jsem měla poprvé. Velmi mě potěšilo, že projekt, který realizujeme již druhým rokem, bylo možné prezentovat centrům po celém světě. Osobně z toho vyplývá, že jsem se musela soustředit na konverzaci v anglickém jazyce. Stejně tak jsem měla možnost komunikovat ve španělštině.

Soňa: Určitě to pro mě bylo oživením a dalo mi to mnoho impulsů, byť zatím třeba ne moc konkrétních. Hodně se probíraly otázky okolo imigrantů a především tedy matek – imigrantek s malými dětmi. U nás v Chrudimi sice mnoho imigrantů není, ale i tak u nás v Mama klubu příležitostně probíhají programy, které si kladou za cíl umožnit cizincům lepší integraci do majoritní společnosti. Některé poznatky byly zajímavé nejen pro práci přímo v MC, ale i z hlediska spolupráce mezi jednotlivými centry v regionu i mezi regiony. Inspirativní byly i střípky informací o financování, ale bohužel na detailní rozhovory na toto téma nebyl čas. A pokud jde o osobní přínos, tak ten je samozřejmě nesporný a na dlouhé povídání. Kdyby nic jiného, tak týdenní pobyt v multilingvistické, multietnické a multikulturní společnosti musí být přínosný a inspirativní pro úplně každého. A navíc toto vše bylo umocněno místem konání, Barcelonou, která je velmi multikulturním a multi... všechno městem. Směsice národností Španělska (Barcelona je hlavním městem Katalánska a žijí zde především Katalánci, ale i všechny další národy Španělska) i celého světa, směsice starobylého i moderního umění (skvosty gotické architektury a hned vedle úžasné výtvořiny moderních umělců zvoucích jmen – Gaudí, Picasso, Miró, Dalí...), každou vteřinou pulzující centrum a hned vedle majestátní a poklidné moře...

Napadá vás v souvislosti s účastí na konferenci něco, co byste doporučily jednotlivým MC a Sítí MC?

Edita: Při této příležitosti jsem si uvědomila, jak důležité je připravit akci takového rozsahu pečlivě a s ohledem na účastníky. Dobrou organizací můžete ušetřit spoustu času těm, kteří se setkání

účastní. Důležité je předem připravit a rozeslat materiály k problémům, o kterých se bude jednat (i s ohledem na jazykovou bariéru), dále pokud je takové setkání delší jak 3 dny, umožnit účastníkům alespoň osobní krátké volno nebo jim nabídnout aktivitu, které jsou v době konání setkání aktuální a zajímavé pro dané místo. Když jsem dostala možnost prezentovat projekt integrace rodin cizinců do MC na mezinárodní konferenci, velmi mne to potěšilo, ale současně mě napadlo, že to je přesně situace a možnost, které říkám tzv. „překonej sám sebe“. Když se to všechno povede a dobře dopadne, pak mám velkou radost, že jsem měla odvahu pustit se do něčeho nového, co mne opět posunulo vpřed a to si myslím, že platí nejen v osobní rovině, ale i v rovině našich MC a Sítí MC.

Soňa: Nezapomínat na to, že jsme centry pro maminky či rodiče spolu s dětmi a že je pro nás důležité mít pocit, že děláme vše nejlepší pro naše děti. Potom se totiž cítíme spokojenější jako ženy (matky) či jako muži (otcové) a můžeme být spokojená rodina. Na konferenci mi totiž občas připadalo, že mnozí mají pocit, že nejdůležitější ze všeho je zabývat se v centrech ženou jako takovou (jejím postavením ve společnosti, rodině...) a občas se tam trochu vytrácelý ty děti a rodina jako celek.

Co tě zaskočilo či vyvedlo z míry, případně co jsi neočekávala?

Soňa: Trochu nečekané pro mě bylo to, že mnoho účastníků se zaměřovalo téměř výhradně na to, co centrum znamená pro ženu, jak jí pomáhá, posiluje... Očekávala jsem více problematiku rodiny jako celku, případně snahu o zapojení tatínků a proč to jde nebo nejde a jak na to. Chvillemi se mohlo zdát, že běžnou návštěvnicí mateřského centra je matka – imigrantka, nejspíše samoživitelka, která v centru hledá pro sebe spřízněnou duši a pro dítě hlídací tetu. Ale snad je to tím, že i na konferenci zavál duch onoho často diskutovaného „být normální je handicap?“ a mluvilo se asi spíše o tom, co je hodně problematické a nikoliv o tom, co je v mateřských centrech běžné – aspoň pevně doufám, že to běžné opravdu je – maminky nebo i tatínkové v nich smysluplně tráví čas společně se svými dětmi a přitom si najdou chvíli i pro sebe – ať už jde o pouhé povídání s lidmi v podobné životní situaci nebo i řešení problémů, či vzdělávání nebo relaxaci. No a s tímto zaměřením souvisí skutečnost, která mě negativně překvapila, a to že při takovéto konferenci světového

formátu vůbec nebylo nabídnuto hlídání dětí. Místní barcelonské maminky celkemjevily zájem a i se některých částí konference zúčastnily, ale musely své děti držet v přednáškovém sále bez nejmenší možnosti zábavy, a tak je poměrně jasné, že tam moc dlouho nevydržely. A pak zřejmě přímé účastnice konference, které přiletěly z nejrůznějších zemí a asi raději děti nechaly doma, ale u kojenců je to větší obtížné a možná se proto některé ani nemohly zúčastnit.

Edita: Pozitivně mne vyvedl z míry ohlas na zdravotní našeho primátora. Tato zdravotnice sklídila potlesk a já byla pyšná, že jsem mohla reprezentovat Českou republiku, Ostravu a naši Chaloupku. Neočekávala

jsem takový nápor práce, soustředění a téměř až tlaku na dosažení cílů a výsledků konference. Celkově konference byla dlouhá /6 dnů/ a od rána 10.00 do večera do 17.30, přičemž jsme polovinu času pracovali zavřeni v konferenční místnosti bez oken a druhou část dne jsme intenzivně pracovali ve skupinách. Po skončení práce jsme ještě připravovali shrnutí a prezentaci výsledků práce skupiny. Během celé doby jsme neměli žádné osobní volno nebo jiný program, při kterém bychom se mohli alespoň 3 hodiny odreagovat a užít si atmosféry Španělska. Po skončení konference jsem měla dojem, že potřebuji alespoň 3 dny dovolené pro regeneraci sil.

STŘÍPKY Z AMSTERDAMU – OPRAVDOVÉHO MĚSTA PRO DĚTI

Přiznám se, že jsem nebyla bez obav, když se naše rodina stěhovala z malebného údolí na úpatí Vysočiny do jednoho z nebláznivějších měst Evropy. Z prostorného, právě zrekonstruovaného domu na samotě u lesa, do malinkatého bytu téměř v centru Amsterdamu. Z přírody do velkoměsta. Přiznám se taky, že ač mám nade vše ráda přírodu a klid, tak po roce života si rušný Amsterdam získal mé srdce.

Amsterdam je živé a pulsující velkoměsto víc než přátelské rodinám s dětmi. Už při prvních nesmělých krůčcích v nové zemi - na imigračním úřadě vás hned u vchodu zaujme dětský koutek. S dětmi jste s úsměvem vítáni všude a běžně se setkáte s respektem lidí, i když se jim nemusí líbit hluk a víření, které děti kolem sebe šíří.

Pro lepší představu a srovnání pár faktů a čísel o Amsterdamu: na rozloze 219 km² žije 730 tisíc lidí, 50 % města tvoří zeleň a vodní plochy, je zde 28 rozlehlých parků, vysazeno přes 220 tisíc stromů, na 165 vodních kanálech kotví asi 3 tisíce obydlených hausbotů.

Kolem našeho bytu je do deseti minut chůze pět dětských hřišť, několik velice zajímavých škol, multikulturní centrum, dva velké parky. Děti si hrají na ulicích i v parcích, často s matkami a ještě častěji s tatínky. Kluci hrají fotbal úplně všude, i na trávě u Van Goghova muzea nebo na pláži u moře. Chodníky v ulicích bývají oživené skákacími panáky, barevnou mozaikou, či originálními sochou. Zajímavá hřiště najdete téměř na každém náměstí, v parcích, nebo kolem škol, bývají často doplněná o nízkoprahové centrum pro děti, kde probíhají každý den zdarma zajímavé sportovní a výtvarné aktivity. Na hřištích je volně přístupné a čisté WC a voda na opláchnutí dětí. Česká maminka si na první pohled všimne, jak jsou hřiště udržovaná a čistá, děti si klidně hrají, nikdo nekřičí, ani nenadává.

Centrum města je protkané zelení a oblíbenými parky. Lidé do parků chodí běhat, jezdit na kole, kolečkových bruslích, v létě se na trávě opalují, čtou si, pořádají párty, pikniky, hrají fotbal, tančí, cvičí jógu. Kromě dětských hřišť bývají v parcích i malé farmy se zvířaty, které jsou dost populární. Děti se pohybují přímo mezi kozami, slepicemi, koníky, králíky. Mohou je krmit, hladit, nebo jen tak sedět a pozorovat je. Vše samozřejmě zdarma, protože parky a hřiště provozují jednotlivé městské části. Navíc se parky neustále pohybuje policie a kluci, co pracují s mladými lidmi tzv. streetworkers. Policisté v ulicích budí respekt, ale jsou to příjemní a usměvaví lidé, kteří vám kdykoliv poradí a pomůžou.

Od 1. července 2008 se v Holandsku nesmí kouřit nikde v restauracích, což společně se vsůdypřítomnými dětskými židličkami, přebalovacími pulty pro miminka na čistých toaletách a dětským menu přímo vybízí – prosím vstupte. Usměvaví číšníci dětem běžně přinášejí hračky, vymalovánky, pastelky.

Státem placená mateřská dovolená je v Holandsku jen prvních šest týdnů. Existuje tu ale rozšířená a pestrá síť péče o děti, která je nastavená tak, že si v ní opravdu vybere každá maminka. Pála bych vám vidět krásně

a s citem vybavená dětská centra, která najdete skoro na každé ulici. Zdravotní pojištění dětem platí stát, přídávky na děti se vyplácí jednou za tři měsíce a závisí na věku dítěte a příjmu rodiny. Stát také přispívá na placené služby hlídání do 4 let věku dítěte. Jsou tu běžné porodny doma s doprovodem školené porodní asistentky. No a povinná pravidelná školní docházka začíná už od čtyř let. Pro nás dost nepředstavitelné, ale po roce mého pozorování musím přiznat, že jsem se stala nadšeným příznivcem holandského školství.

Výchova je tu podle mých zatím skromných pozorování dost liberální, děti můžou téměř vše. Dospělí mají k dětem velkou důvěru, neustále je chválí a povzbuzují. Nikdy své děti nebíjí a nekřičí na ně, na veřejnosti jsem ještě neviděla žádnou takovou „scénku“.

V Amsterdamu je pestrá nabídka aktivit pro rodiny s dětmi – muzea mají dětské koutky, jsou interaktivní, pro děti bývají připraveny speciální tištěné úkoly, za jejichž splnění čeká děti odměna, do 18 let bývá většinou vstup zdarma. V deštivých dnech, kterých je tu bohužel většina, můžete navštívit některé ze spousty kin, sportovišť a dětských center, která nabízí ve velkých vnitřních halách řadu sportovních i výtvarných atrakcí. Každý víkend si můžete vybrat z mimořádných akcí – festivaly všeho druhu, sportovní odpoledne, setkání umělců, slavnosti v ulicích.

Ještě nesmím zapomenout zmínit se o všudypřítomných kolech. To, co můžete spatřit na amsterdamských ulicích, je jedinečný a neopakovatelný zážitek. Děti tu umí jezdit na kole snad od narození, místo kočárku se tu používají kola s korbičkou, která jsou vybavená popruhy na připnutí sedačky, takže na těchto kolech můžete vidět i úplně malinká miminka. Často jsou také k vidění kola s dětskými sedačkami – jedna vpředu, dvě vzadu – většinou tatínčí vozí na jednom kole takto i tři děti, nezapomenutelný je pro mě jeden tatínek, který jel na kole, na břicho v klokance měl téměř novorozené miminko, v sedačkách další tři děti...pro mě úplně nepochopitelný úkaz, jen dokázat na takové kolo nasednout, natož ho v hustém provozu řídit a nespadnout.

Jak je vidět – Amsterdam máme prostě rádi, žije se nám tu pěkně a cítíme se tu dobře.

Hanka Beránková

Mateřské centrum Studánka Tišnov

Amsterdam, 3 děti

PŮL NA PŮL ROVNÉ PŘÍLEŽITOSTI ŽEN A MUŽŮ

PRORODINNÝ BALÍČEK

Rodinná politika je jednou z hlavních vládních priorit. Dne 19. listopadu 2008 schválila vláda materiál předložený ministrem práce a sociálních věcí Petrem Nečasem „Prorodinný balíček“, který obsahuje sedm různých opatření na podporu rodin s dětmi. Ministr práce a sociálních věcí Petr Nečas k tomu uvádí: „Cílem není pasivní podpora rodiny, ale vytváření vlídnějšího prostředí rodičům pro snadnější sladění pracovního a rodinného života. Zároveň reagujeme na skutečnost, že na rozdíl od zahraničí u nás téměř neexistuje nabídka různých typů služeb péče o děti. Vláda uložila ministru práce a sociálních věcí, aby připravil příslušné návrhy zákonů, které by realizovaly schválené záměry směřující k podpoře příznivých podmínek pro fungování rodiny, a to v těchto oblastech:

I. Otcovské

Účelem opatření je podpora aktivního otcovství. Otec může dočasně přerušit výkon své výdělečné činnosti, aby mohl společně s matkou dítěte pečovat o novorozené dítě. Po dobu této péče mu bude poskytována výše uvedená nová dávka nemocenského pojištění. Přijetím tohoto opatření se v zásadě vytváří stav odpovídající zavedení otcovské dovolené tak, jak funguje v řadě evropských zemí.

Hlavní zásady:

- otcovské náleží otci dítěte a osobě, která převzala dítě do trvalé péče nahrazující péči rodičů,
- podmínkou nároku na otcovské je, že pojištěnec o dítě osobně pečuje, podmínka soužití v domácnosti se pro otcovské nevyžaduje,
- pojištěnec musí nastoupit do otcovské nejpozději do uplynutí šesti týdnů věku dítěte nebo do 6 týdnů ode dne svěření dítěte do péče nahrazující péči rodičů; otcovské náleží jen, bylo-li dítě převzato do takové péče do dosažení věku 7 let,
- otcovské se poskytuje po dobu jednoho týdne ode dne nástupu na něj,
- otcovské se stanoví stejným způsobem, jako peněžitá pomoc v mateřství poskytovaná muži, výše otcovského za kalendářní den činí 70 % denního vyměřovacího základu,
- podmínkou nároku na otcovské pro OSVČ je účast na nemocenském pojištění alespoň po dobu 3 měsíců bezprostředně předcházející dni nástupu na otcovské.

Očekávané roční ekonomické dopady:

- 300–400 mil. Kč na otcovské,
- 140–160 mil. Kč snížení výběru pojistného na sociální zabezpečení,
- 60– 80 mil. Kč snížení výběru pojistného na zdravotní pojištění.

II. Sladění rodinného a pracovního života

a) Evidovaný poskytovatel vzájemné rodičovské výpomoci

Vzájemná rodičovská výpomoc je poskytování péče o děti evidovaným poskytovatelem v jeho domácnosti za limitovanou úplatu. Jde o péči rodinného typu poskytovanou na individuálním základě.

Poskytovatel vzájemné rodičovské výpomoci:

- musí splňovat minimální nutné podmínky, na jejichž základě bude zapsán do evidence poskytovatelů vzájemné rodičovské výpomoci,
- může být osoba, která celodenně a řádně pečuje alespoň o jedno vlastní dítě do 7 let věku,
- může mít v současné péči nejvýše 4 děti do 7 let věku, do tohoto počtu se započítávají i vlastní děti poskytovatele ve věku do 7 let věku,
- nejsou stanoveny speciální požadavky na vybavení místností v domácnosti, ve které bude péče poskytována; místnosti by měly být uzpůsobeny výchově vlastního dítěte,
- je oprávněn přijmout za poskytování vzájemné rodičovské výpomoci limitovanou úplatu - maximálně 5 000 Kč za 1 svěřené dítě,
- je osvobozen od placení daně z příjmů fyzických osob,
- z příjmu z této činnosti neodvádí pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti,
- z příjmu z této činnosti neplatí pojistné na veřejné zdravotní pojištění,
- celkový čistý příjem za poskytování péče tedy může činit až 15 000 Kč měsíčně,
- zůstává mu nárok na rodičovský příspěvek,

b) Podpora služeb péče o děti v živnostenském podnikání

Cílem je rozšíření nabídky služeb péče o děti poskytovaných v oblasti živnostenského podnikání. Zjednodušují se hygienické a prostorové požadavky na provozovny péče s menším počtem dětí a doplňují se kvalifikační požadavky na podnikání v tomto oboru.

Hlavní zásady:

- podnikatel provozující vázanou živnost „Péče o dítě do tří let věku v denním režimu“ nebo volnou živnost „Mimoškolní výchova a vzdělávání, pořádání kurzů, školení, včetně lektorské činnosti“ ve vlastní domácnosti nebo jiném vhodném prostoru musí pečovat současně nejvýše o 4 děti,
- pokud podnikatel pečuje zároveň o vlastní dítě do 7 let věku, započítává se vlastní dítě (děti) do výše uvedeného limitu ohledně počtu dětí,
- na tyto provozovny se nevztahují hygienické a prostorové požadavky požadované na provozovny pro výchovu a vzdělávání obecně, jsou požadovány podmínky přiměřené tomuto limitovanému počtu dětí,
- je stanoveno minimální nutné vybavení provozovny respektující potřeby svěřených dětí, a zároveň nestanovující takové požadavky, které by mohly být překážkou rozšíření tohoto druhu podnikání,
- požadovaná odborná způsobilost podnikatele vykonávajícího činnost v rámci vázané živnosti „Péče o dítě do tří let věku v denním režimu“ se nově rozšíří o „osvědčení o rekvalifikaci nebo jiný doklad o odborné kvalifikaci (zvláštní odborné způsobilosti), což by mohlo částečně napomoci řešit situaci například žen starších 50 let, které jsou ve vyšší míře ohroženy nezaměstnaností (v praxi jde o ženy, které mají často vlastní rodičovskou zkušenost a získáním kvalifikace by měly možnost podnikat v této oblasti).

c) Miniškolka

Další možností v rozšíření nabídky péče o děti pro zaměstnané rodiče, kteří preferují individuální péči, nebo v daném místě není jiná služba k dispozici, jsou „miniškolky“. Tato služba bude poskytována nejčastěji zaměstnavatelem na pracovišti rodiče nebo neziskovými subjekty, obcemi, kraji a církevními právníckými osobami.

Hlavní zásady:

- miniškolka je službou péče o děti na nekomerčním základě, která není provozována za účelem dosažení zisku,

- zřizuje se nejvýše pro 4 děti ve věku od 6 měsíců do 7 let, do tohoto počtu dětí se započítávají i vlastní děti pečovatelky ve věku do 7 let věku,
- v rámci jednoho místa lze zřídit více miniškolek,
- v zájmu kvality poskytované služby nemá být jejím předmětem pouhé „hlídání“ dětí, ale péče zaměřená na celkový rozvoj dítěte s ohledem na jeho individuální specifika a věk,
- na miniškoly se nevztahují hygienické a prostorové požadavky požadované na provozovny pro výchovu a vzdělávání obecně, jsou požadovány podmínky přiměřené tomuto limitovanému počtu dětí,
- zřizovatel hradí náklady na zřízení a provoz miniškoly ze svých prostředků (daňově uznatelné náklady), rodiče přispívají na úhradu nákladů na provoz miniškoly dle dohody se zřizovatelem,
- tato péče o dítě je doplňkem péče rodinné, není její náhradou a musí odpovídat věkovým a individuálním zvláštnostem dítěte, svým uspořádáním se tato péče co nejvíce přibližuje životu dítěte v rodině.

d) Daňové výhody pro zaměstnavatele

Zákon o daních z příjmu bude novelizován tak, aby mezi daňově uznatelné náklady pro zaměstnavatele byly zařazeny také výdaje na zajištění péče o děti zaměstnanců, tj. výdaje na provoz:

- vlastních zdravotnických zařízení – jeslí,
- provozoven pro výchovu a vzdělávání,
- miniškolek,
- příspěvků zaměstnavatele na zajištění péče o dítě zaměstnance poskytované prostřednictvím jiného subjektu než zaměstnavatele. Očekávané náklady v souvislosti s daňovými úlevami pro zaměstnavatele budou kompenzovány zapojením rodičů, především matek s dětmi, na trhu práce coby daňových poplatníků a plátců sociálního a zdravotního pojištění.

e) Podpora částečných pracovních úvazků

Bude zavedena sleva na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pro zaměstnavatele, kteří zaměstnávají osoby patřící do okruhu obtížně zaměstnatelných, pokud budou zaměstnáni na kratší pracovní úvazek.

Hlavní zásady:

- výše slevy činí až 1 500 Kč za kalendářní měsíc, v němž byly po celý měsíc splněny podmínky pro její poskytnutí,
- zaměstnavatel může slevu uplatnit, jestliže uzavřel pracovní poměr se zaměstnancem
 - který pečuje o dítě do 10 let věku,
 - který je osobou se zdravotním postižením,
 - který je starší 55 let,
 - který osobně pečuje o osobu, která je závislá na péči jiné osoby ve stupni II až IV, a je z tohoto důvodu veden v evidenci obecního úřadu s rozšířenou působností,
 - který je řádným studentem denního studia střední, vysoké či vyšší odborné školy, pokud délka pracovní doby zaměstnance činí nejvýše 80 % stanovené týdenní pracovní doby,
- jestliže si zaměstnanec sjedná pracovní poměr do 80 % stanovené týdenní pracovní doby u dvou nebo více zaměstnavatelů, pak budou slevu na pojistném nárokovat všichni tito zaměstnavatelé,
- bude-li průměrný započítatelný příjem nových zaměstnanců vyšší než 4 500 Kč měsíčně, budou příjmy z pojistného vyšší než úhrn slev na pojistném na tyto zaměstnance,
- absolutní zvýšení počtu zaměstnanců by i přes zavedení slevy mělo pozitivní dopad do bilance státního rozpočtu i z důvodu snížení výdajů na sociální dávky.

III. Náhradní péče rodinného typu

Pěstounům vykonávajícím pěstounskou péči v zařízeních pro výkon pěstounské péče (včetně SOS dětských vesniček) bude přiznán nárok na odměnu pěstouna jako dávku pěstounské péče za podmínek upravených v zákoně o státní sociální podpoře. Tím se ruší ustanovení, podle kterého je pěstounovi poskytována odměna za výkon pěstounské péče z prostředků zřizovatele zařízení podle zvláštních právních předpisů (zákon o sociálně-právní ochraně dětí).

- Rozšířením nároku na odměnu pěstouna ze systému dávek státní sociální podpory bude z hlediska dávek sjednoceno postavení pěstounů v zařízeních pro výkon pěstounské péče a pěstounů vykonávajících pěstounskou péči mimo zařízení (individuální pěstounská péče).
- Současně bude významně ulehčena situace zřizovatelům zařízení pro výkon pěstounské péče, kteří podle platné úpravy nesou břemeno nákladů na výplatu odměny pěstouny v zákonem stanovené výši.

Ekonomický dopad:

- S přihlédnutím k počtu pěstounských rodin v zařízeních pro výkon pěstounské péče (zhruba 80 až 90) a k počtu dětí v pěstounské péči umístěných v těchto zařízeních (zhruba 260 až 300 dětí) lze očekávat, že poskytování odměny pěstounům v zařízení z dávek státní sociální podpory si vyžádá zvýšení výdajů státního rozpočtu o 20 až 25 mil. Kč za rok.

Tisková zpráva MPSV ze dne 19. listopadu 2008

Jiří Sezemský

vedoucí oddělení styků s veřejností MPSV

Více informací o prorodinném balíčku lze nalézt na webových stránkách <http://www.mpsv.cz/cs/5888>.

ŽENA MEZI PARAGRAFY, ROZUMEM A CITEM...

NOVINKY V ČERPÁNÍ RODIČOVSKÉHO PŘÍSPĚVKU

Nárok na rodičovský příspěvek má rodič, který po celý kalendářní měsíc osobně, celodenně a řádně pečuje o dítě, které je nejmladší v rodině. Rodičovský příspěvek je stanoven ve třech výměrách daných v pevných měsíčních částkách – **zvýšené** (11 400 Kč), **základní** (7 600 Kč) a **snížené** (3 800 Kč).

Rodič si může zvolit čerpání rodičovského příspěvku po dobu **dvou, tří nebo čtyř let**. Volbou doby čerpání si rodič zároveň volí i k ní příslušnou výši příspěvku, a to:

- **rychlejší čerpání** rodičovského příspěvku – po peněžitě pomoci v mateřství nebo peněžitě pomoci poskytované mužům (dále jen PPM) ve zvýšené výměře (11 400 Kč) do 24 měsíců věku dítěte; o tuto formu čerpání však může požádat pouze rodič, který má nárok na PPM ve výši alespoň 380 Kč za kalendářní den
- **klasické čerpání** – po PPM v základní výměře (7 600 Kč) do 36 měsíců věku dítěte; o tuto formu čerpání může požádat pouze rodič, který má nárok na PPM
- **pomalejší čerpání** – po PPM nebo od narození dítěte (nevznik-li nárok na PPM) v základní výměře (7 600 Kč) do 21 měsíců věku dítěte a dále ve snížené výměře (3 800 Kč) do 48 měsíců věku dítěte

O vybranou dobu a výši čerpání rodičovského příspěvku musí rodič písemně požádat příslušný úřad státní sociální podpory na předepsaném formuláři. O rychlejší čerpání musí rodič požádat nejpozději v kalendářním

měsíci následujícím po měsíci, ve kterém nejmladší dítě dosáhne **22 týdnů života**, resp. ve kterém současně narozené nejmladší děti dosáhnou věku 31 týdnů života. O klasické čerpání musí rodič požádat nejpozději v kalendářním měsíci, ve kterém nejmladší dítě dosáhne **21. měsíce věku**. Pokud rodič nepožádá o rychlejší či klasické čerpání rodičovského příspěvku, je mu po 21. měsíci věku dítěte vyplácen rodičovský příspěvek v režimu pomalejšího čerpání, tzn. ve snížené výměře. Dobu a výši čerpání rodičovského příspěvku je možné zvolit pouze v rozhodných obdobích. Po učiněném rozhodnutí je vybraná možnost čerpání již **nezměnitelná** a nelze ji uplatňovat zpětně, a to ani při střídání rodičů v pobírání rodičovského příspěvku.

U **zdravotně postižených dětí** má rodič nárok ode dne posouzení dítěte jako dítěte dlouhodobě zdravotně postiženého nebo dlouhodobě těžce zdravotně postiženého na rodičovský příspěvek v základní výměře (7 600 Kč) do 7 let věku dítěte, a to bez ohledu na dříve zvolenou možnost čerpání rodičovského příspěvku (před posouzením zdravotního stavu dítěte).

Podmínkou nároku na rodičovský příspěvek je, že dítě mladší 3 let nenavštěvuje jesle nebo jiné zařízení pro děti předškolního věku déle než 5 kalendářních dnů v kalendářním měsíci. Dítě, které dovršilo 3 roky věku, může pravidelně navštěvovat mateřskou školu nebo jiné obdobné zařízení v rozsahu nepřevyšujícím 4 hodiny denně nebo nejvýše 5 kalendářních dnů v kalendářním měsíci. Příjmy rodiče nejsou sledovány. Rodič může při nároku na výplatu rodičovského příspěvku zlepšovat sociální situaci rodiny výdělečnou činností, ale musí v této době zajistit péči o dítě jinou zletilou osobou.

Převzato z webových stránek MPSV

ZKUŠENOSTI, O KTERÝCH SE NEMLUVÍ

RADA MC DOBRÍŠEK O SUPERVIZI

Zásadou správné supervize je, že je interní záležitostí určitého týmu a nikdo z tohoto týmu nemá právo informace vynášet, nebo dokonce zveřejnit. Témata, která se na supervizi řeší, se poté neprobírají mimo. Přesto jsme se všechny členky týmu dohodly, že naše zkušenost může být přínosem pro ostatní. Z etických důvodů nebudeme popisovat konkrétní problémy, ani to, koho se týkaly. Každá z členek týmu má své pocity a důvody, proč je pro ni supervize důležitá a toto je naše shrnutí.

1. Nastínění problému

- jedna z členek rady cítila potřebu sdělit ostatním, že se dostala do pracovních a osobních neshod
- o zásadních věcech se nemluvilo na radě, ale zákulisně
- byla zvolena cesta intervizního semináře, jako ochutnávky této techniky, kam byli přizváni i lektori MC (širší tým) a po jeho absolvování si vzala rada měsíc na rozmyšlenou, než se rozhodla vstoupit do pravidelné supervize týmu rady MC

2. Problémy, jak se pojmenovaly pod supervizí

- ukázalo se, že je mnoho témat, která nikdo nikdy nevypravil nahlas, a přesto existují v našich hlavách
- nedostatek času k probírání důležitých otázek pro běh a směřování MC do budoucna
- neshody členek rady
- z důvodu nevyjasnění pozic a pracovních náplní docházelo k dublování práce, nebo naopak neprovedení úkolů
- nepochopení se navzájem mezi členkami rady

3. Výsledek

- výsledkem supervize jsou ujasněné pozice a náplně zaměstnanců, efektivní rozdělení úkolů, zavedení provozních schůzek, kde se řeší provoz MC, větší otevřenost při vyjádření svého názoru nebo návrhu pro fungování MC při projednávání menšího problému se občas ukáže, že souvisí s daleko větším problémem, který je třeba pojmenovat a začít řešit
- učíme se otevřeně říci svůj názor, uspořádat čas pro řešení vzniklých problémů, navrhnout způsoby řešení vzniklé situace a poslouchat sebe navzájem došlo ke společnému pojmenování problému a hledání cesty, vyjasnění pozic a kompetencí, změny v pracovních náplních zaměstnanců tak, aby odpovídaly skutečnému stavu, vzájemnému ujasnění si vizi budoucnosti MC a svých rolí v tomto procesu
- známe nyní své pracovní i osobní potřeby a můžeme tak na ně lépe reagovat a společně hledat řešení

4. Přínos supervize pro jednotlivé členky

- supervize umožňuje zmapování problémů mezi pracovníky MC, mezi pracovníky a návštěvníky MC (např. vyjasnění náplní práce zaměstnanců, vyjasnění kompetencí členů týmu...), umožňuje stanovení cílů a výhledů do budoucnosti organizace. Poskytuje čas a prostor pro vyjádření každého člena týmu k projednávanému problému, pomáhá dojít k řešení problému, který akceptuje většina z týmu. Členové týmu se mohou naučit lépe mezi sebou komunikovat, rychleji a přesněji pojmenovat problémy, které při práci v MC vznikají.
- důležitý moment - uvědomit si, že něco děláme špatně, že je nutné něco změnit
- měl by to zkusit každý, kdo cítí, že nemá dostatek informací pro svou práci, dostatek prostoru pro svůj názor
- prostor pro uvědomění si aktuálních problémů (co já osobně považuji za důležité řešit)
- pro vyjádření svého názoru, stanoviska
- prostor pro vyslechnutí ostatních (co oni vnímají jako problém, jaký oni zastávají názor)
- a to vše pod dohledem supervizora, který sezení vede a koriguje tak, aby to nebyla jen vzájemná výměna názorů nebo prázdné „tlachání“, ale aby se skupina dobrala k tomu, co chce řešit a posléze k nějakému závěru, řešení. Zároveň supervizor usměřňuje diskusi tak, aby se neodklonila od řešeného problému a byla skutečně konstruktivní a smysluplná
- takže největším přínosem supervize je podle mého názoru právě osoba supervizora, jako nezávislé a fundované osoby, která dané skupině může pomoci nalézt jádro problému, jeho rozuzlení i vyřešení
- emočně nejnáročnější byla první setkání a vždy čas těsně před nastávajícím setkáním
- poprvé se mi 2 hodiny zdály být nekonečné, při posledním supervizi jsem již čas vůbec nesledovala
- měla jsem obavy, jak může naší práci rozumět někdo nezasvěcený a jak může nás a naši práci hodnotit. To však supervizor nedělá, pouze vede naši vlastní diskusi!!!
- několik let pracuji s lidmi, které nyní začínám vnímat úplně jinak než dříve a někdy jsem dost překvapená, jak mylný úsudek si můžeme o člověku udělat
- díky vedení diskuze pod supervizorem žádné téma nezanikne a vždy má každý dostatečný prostor se vyjádřit. Od tématu se neodbíhá a čas je efektivněji využíván.
- i když je supervize tak trochu mou noční můrou, po posledním sezení zjišťuji kladný přínos pro pracovní kolektivy, nadřícené atd.
- velmi záleží na uchopení správného tématu, což se prozatím daří
- přestože to není ani po 4 sezeních lehké a stále máme všechny nepříjemné pocity kolem žaludku před blížícím se setkáním, naučily jsme se otevřeně a bez vzájemného zraňování diskutovat o skutečných problémech
- věřím, že proces pomohl celému týmu a nastolil normu jak řešit konfliktní a problémové situace i v budoucnosti. Proto bych toto řešení problematické situace doporučovala každému týmu. Jinak hrozí, že když se tzv. problém zamete pod koberec, nebo se rozhodne odejít člověk, který má potřebu problém

řešit a není vyslyšen, podobná situace se bude opakovat znovu jak těmto jednotlivcům, tak organizaci samotné. Věřím, že nevyřešené problémy si na nás počíhají někde jinde, nic se neděje nikomu náhodou a jistě daná situace má všechny zainteresované něčemu naučit

- nikdy by nemělo dojít k vynášení informací mimo supervizi – to považuji za naprosto zásadní!

5. Rizika supervize

- nevhodná osoba supervizora (může se stát, že si „nesedne“ se skupinou)
- nedodržení důvěry (při vynášení informací mimo supervizi) – celá situace pak může být spíš horší než lepší
- se supervizí by měli souhlasit všichni členové týmu a je nutná jejich přítomnost na jednotlivých supervizích setkáních

Petra Štěpová, MC Dobříšek

VÝMĚNA ZKUŠENOSTÍ

CESTOVÁNÍ S KOČÁRKEM

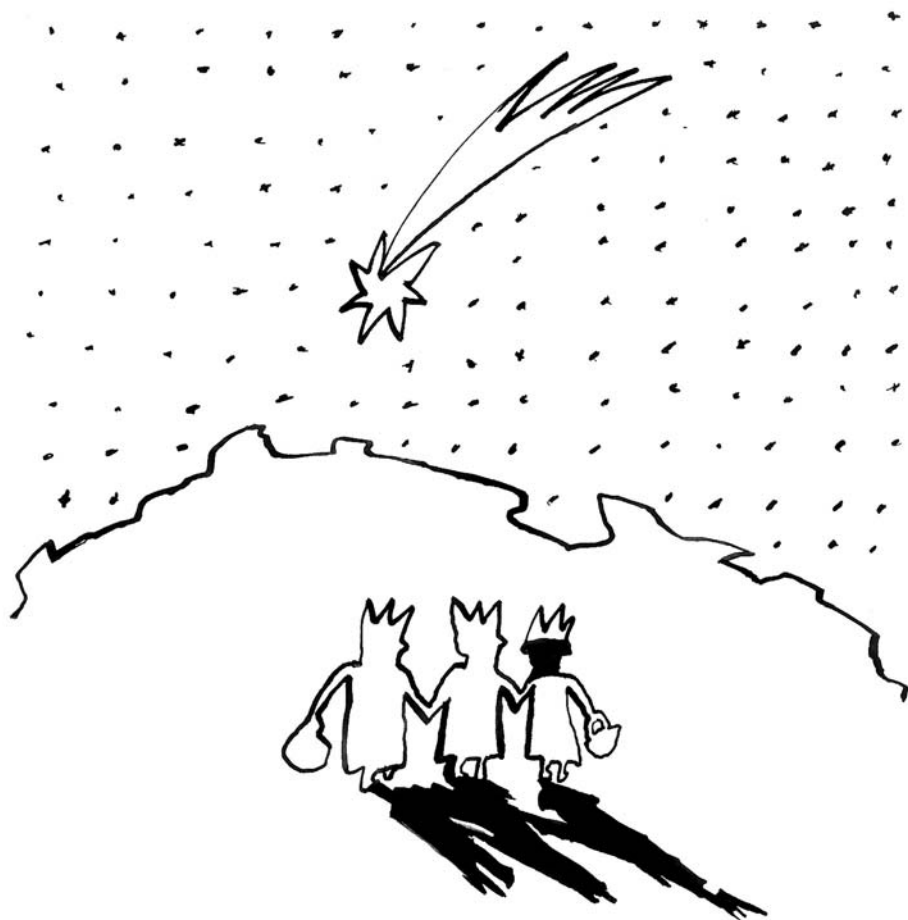
Dnes mám naprosto čerstvý zážitek, který se týká bariér a cestování s kočárkem. Rozhodnutí padlo ráno – já a naši dva svišti (Mařenka 1,5 a Bartoloměj 3,5 roku) vyrážíme vlakem do Zooparku. Je to sice jen jedna stanice, ale pro zážitek to stačí. Děti nadšené z kolejí a dunění vlaku, já nadšená ze sportování. To mi začíná hned u lávky, která na hl. vlakové nádraží vede. Vybíhám schody nahoru a mladá paní, které to nedá, bere alespoň Lomka za ruku a pomáhá mu do schodů. Pomoc s kočárkem jsem odmítla, už ho umím čapnout a vleci samostatně. Stejným způsobem nám to jde i dolů. Přístup na perón se zvládnout také dá, ale jak do vlaku... děti nejsou problém, šup jedno a šup druhé. Zápasím s kočárkem, že přichází mašinfra a elegantně kočárem zamanévruje. Uf, jsme tu všichni Zoopark báječný. Děti se proběhly, viděly spoustu

zvířátek a hurá vlakem domů. Nádraží Chomutov město, nástupiště 2. opravdu úkol nesnadný... již znavena procházkou, táhnu kočárek i s Máří nahoru do schodů. Dobíhá mě pán s mikinou, jo, je Lomkovo... Děkuji.

Nástup do vlaku. Starší paní s óóóbrovským kufrem se ptá, jestli mi může pomoci. Zdvorně odmítám. Přiskakuje ochotný pubescent a kočár je ve vlaku, tak ještě spočítat děti a frčíme. Výstup z vlaku je skvělý, takřka mě vyndávají dva muži spolu s kočárem. Pochvaluji si, že dobrý člověk ještě žije a pravděpodobně jsme dnes všechny potkali. Jo, tak teď jen přeběhnout lávku nad nádražím. Čapnu kočár a...

Petra Bělohlavá
MC Kolibřík Chomutov

NÁPADY TENTOKRÁT ZE SÍTĚ MC PRO MATEŘSKÁ CENTRA

**Na životní pouť od svatého Ondřeje
po Tři krále a pak i dále rokem 2009
přejeme srdce na dlani, podanou ruku
a jiskru naděje.**

S í ť m a t e ř s k ý c h c e n t e r

SÍŤ MATEŘSKÝCH CENTER o. s.

občanské sdružení

IČO: 26545136

sídlo: Široká 15, 110 00 Praha 1

kancelář a poštovní adresa: Hradební 3, 110 00 Praha 1

telefon: 224 826 585

email: info@materska-centra.cz

WWW.MATERSKA-CENTRA.CZ

PREZIDIUM: RUT KOLÍNSKÁ, EDITA KOZINOVÁ, MIROSLAVA VLČKOVÁ, SOŇA TOMKOVÁ, PAVLÍNA ŠVEC OVÁ

KRAJSKÉ KOORDINÁTOR KY: PETRA BENEŠOVÁ, HANA CINKOVÁ, DARIA ČAPKOVÁ, PETRA HOUŠKOVÁ, MARTINA HOZOVÁ, JIŘINA CHLEBOVSKÁ, ELIŠKA KASINOVÁ, EDITA KOZINOVÁ, IRENA MACHÁČKOVÁ, BOHUSLAVA NEJEDLÁ, LINDA PAČESOVÁ, DANIELA PEVNÁ, HANA ŠNAJDROVÁ, PETRA TENGLEROVÁ

KANCELÁŘ: NADJA JURIČKOVÁ, LUCIE PLEŠKOVÁ, NADĚŽDA PREISLEROVÁ, SVATAVA STAŇKOVÁ

Č.Ú. 51-0888700287/0100

Bulletin Půl na Půl:

Koordinátorka: Lucie Plešková

Redakce: Rut Kolínská

Fotografie na titulní straně a uvnitř čísla: z archivů MC

Obrázky: děti z MC

Grafická úprava: Petr Kolínský, ReproM

Tisk: Tiskárna Brouček

Korektury: Jiřina Chlebovská

náklad: 1050 ks

evidováno: MK ČR E 16659

Seznam členů Sítě MC o. s. a další informace o mateřských centrech najdete na stránce

WWW.MATERSKA-CENTRA.CZ,

kde si každé centrum samo aktualizuje svá data a vkládá své akce.

K 1. 12. 2008 Sít MC o. s. sdružuje 289 mateřských center po celé České republice.

Toto číslo bulletinu Půl na Půl vyšlo za podpory společnosti:

